

KTB/36/2011.

KTB/82/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2011. október 10-én, hétfőn 9 óra 37 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirend.....	3
Az ülés megnyitása	6
A napirend elfogadása	6
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	7
<i>Döntés a törvényjavaslat bizottsági indítványként való benyújtásáról</i>	9
A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása.....	9
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	9
A kormány álláspontjának ismertetése	9
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről</i>	10
Az általános forgalmi adóról szóló törvénynek az alanyi adómentesség kibővítése érdekében szükséges módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása	11
A kormány álláspontjának ismertetése	11
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről</i>	12
A Magyar Nemzeti Bank 2010. évről szóló jelentése, valamint a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának beszámolója a felügyelőbizottság éves munkájáról.....	12
Simor András szóbeli kiegészítése	13
Járai Zsigmond szóbeli kiegészítése.....	14
<i>Kérdések és a válaszok</i>	15
Vélemények	33
Ügyrendi javaslat a napirendi pont tárgyalásának elhalasztására.....	36
<i>Döntés az ügyrendi javaslatról</i>	37
Az ülés bezárása	38

Napirend:

1. Az Országos Rádió és Televízió Testület, valamint jogutódja, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2010. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (Bizottsági önálló indítványt benyújtásának kezdeményezése)
2. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4357. szám – Sneider Tamás, Baráth Zsolt és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
3. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvénynek az alanyi adómentesség kibővítése érdekében szükség módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4389. szám – dr. Lenhardt Balázs (Jobbik) képviselő önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
4. A Magyar Nemzeti Bank 2010. évről szóló jelentése (J/3169. szám – általános vita, valamint a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága tagjainak közös beszámolója az Országgyűlésnek a felügyelőbizottság éves munkájáról (2010. június – 2011. június – J/3533. szám, továbbá a Magyar Nemzeti Bank 2010. évről szóló jelentésének elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat (Bizottsági önálló indítvány benyújtásának kezdeményezése)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Szijjártó Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Balla György (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Kara Ákos (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Boldvai László (MSZP)

Dr. Szekeres Imre (MSZP)

Tukacs István (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Rozgonyi Ernő (Jobbik)

Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Balázs József (Fidesz) Szijjártó Péternek (Fidesz),
Dr. Bóka István (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz),
Ékes József (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz),
Herman István Ervin (Fidesz) Kara Ákosnak (Fidesz),
Kara Ákos (Fidesz) Hoffman Pálnak (KDNP),
Magyar Anna (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Márton Attila (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Dr. Pósn László (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Szijjártó Péter (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Dr. Vitányi István (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz),
Seszták Oszkár (KDNP) Balázs Józsefnek (Fidesz).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Baross Gyula, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság gazdasági igazgatója
Sugár Dezső, a KES Audit Kft. ügyvezetője
Dr. Balog Ádám, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Vágó Sebestyén (Jobbik), előterjesztő
Dr. Lenhardt Balázs (Jobbik), előterjesztő
Simor András, a Magyar Nemzeti Bank elnöke
Járai Zsigmond, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 37 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, meghívott vendégeinket, a sajtó képviselőit. Mai ülésünket megnyitom.

A napirend elfogadása

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a helyettesítéseket is figyelembe véve a bizottság határozatképes. Nincs tehát akadálya annak, hogy a napirendre javasolt témákról tanácskozzunk. A meghívóban szereplő napirendi javaslatához nem érkezett a bizottság tagjaitól észrevétel hozzám, ezért megkérdezem, hogy elfogadja-e a bizottság az általam javasolt napirendi pontokat. Aki elfogadja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság a napirendjét egyhangúlag elfogadta.

Az Országos Rádió és Televízió Testület, valamint jogutódja, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2010. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat bizottsági önálló indítványként való benyújtásának kezdeményezése

Rátérünk az 1. napirendi pontra, amely az Országos Rádió és Televízió Testület, valamint jogutódja, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának múlt év költségvetéséről szóló zárszámadás, pénzügyi beszámoló. A hatályos törvények és a kialakult gyakorlat szerint ennek a bizottságnak jogköre és feladata is egyben, hogy a parlament számára indítványt készítsen a médiahatóság, illetve a testület zárszámadási törvényének megalkotásáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd emlékeztessen mindannyiunkat arra, hogy egy évvel ezelőtt a hasonló tárgyú téma kapcsán azt a reményemet fogalmaztam meg, hogy talán nem lesz már szükség arra a jövőben, hogy a költségvetési bizottság készítse el azt a törvényjavaslatot, amelynek nyomán majd az Országgyűlés törvényt alkot a médiahatóság zárszámadásáról. A reményem az volt, hogy integrálódik ez a terület az állami költségvetésbe, éppúgy, mint más fontos fejezetek. Erre sajnos nem került sor, tehát jelenleg még mindig az a helyzet, ami eddig is volt, hogy van az országnak egy, úgymond állami vagy központi költségvetése, amiről nemsokára tanácskozni fogunk, és mellette van egy kisebb költségvetés, ami nem kicsi, mert 30 milliárd forintnál több pénz van benne. Végül is nem lehet mást tennünk, mint hogy megoldjuk ezt a feladatot. Segítségünkre volt a Médiatanács apparátusa, akiknek képviselőit köszöntöm köztünk. Ők készítették el azt a tervezetet, amely a mi törvényjavaslatunkként megy tovább, amennyiben ezzel a bizottság egyet fog érteni, tehát saját indítványunkká válik.

Azt gondolom, nem javasolhatok mást, a legjobb lelkiismeretem szerint azt a problémát, ami alapjában nincs megoldva, de tennünk kell valamit. Az élet megy tovább, és nem lehet nem abszolválni ezt a feladatot. Mindkét könyvvizsgálót megkértem arra, hogy a zárszámadásról készült jelentést küldje meg, és mindkét könyvvizsgálót meghívtam ide, körünkben, Sugár Dezső urat és Printz János urat, akiket szintén köszöntök körünkben, hogy ha olyan természetű kérdés adódna, segítsenek megválaszolni. Ugyanis a helyzet a következő. A médiahatóság és az a menedzsment szervezet, amely ezeket a pénzeket kezeli, ezt az állapotot kezeli, nem köteles arra a hatályos törvény szerint, hogy független könyvvizsgálót bízson meg zárszámadásának ellenőrzésére. Azt gondolom, bár nem vagyok erre különösebben feljogosítva, de illik talán a jegyzőkönyvben rögzíteni, hogy ezért elismerés és szakmai tisztelet illeti a médiahatóság illetékes vezetőit, menedzsmentjét, hogy érzi azt a fonákságot, hogy a törvényhozó nem gondoskodott arról, hogy a médiahatóság pénzügyi beszámolóját külső, független pénzügyi ellenőrzésnek vessék alá.

Az Állami Számvevőszék feladatköréből ez kimaradt, nem is lenne illetékes arra, hogy ezt a feladatot elvégezze, annál is inkább, mert nem része az államháztartásnak ez a 30 milliárd körüli közpénz, ami önmagában is abszurdum szerintem. De hál' istennek, legalább a Médiatanács illetékes vezetői, érezvén ezt a furcsa helyzetet, megbíztak könyvvizsgálókat azzal, hogy ellenőrizzék ezt a két dokumentumot. Ez megtörtént. Az egyik könyvvizsgáló vélemény szerint hitelesítő záradék született, ezt a Printz és Társa nemzetközi könyvvizsgáló kft. adott ki. Eszerint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság éves elemi költségvetési beszámolójának könyvvizsgálatát követően olyan hitelesítő záradékot fogalmazott meg, miszerint megbízható és valós képet ad ez a beszámoló a pénzügyi és vagyoni helyzetről. A másik könyvvizsgálói vélemény szerint, ami ma KES Audit nevében Sugár Dezső független könyvvizsgáló adott ki, és ami arra az alapra vonatkozik, amellyel ez a szervezet gazdálkodik, korlátozott záradék született. Ez azt jelenti, hogy valami nincs rendben. Ez a valami azonban, a könyvvizsgálókkal való konzultációt követően azt jelenti, hogy nem számviteli és jogi természetű az a probléma, ami miatt nem adhatott hitelesítő záradékot a könyvvizsgáló, hanem bizonyos értelemben koherencia zavarról van szó, ami az új médiatörvény és a számviteli törvény között van. Erre akarta fölhívni a könyvvizsgáló a figyelmünket, ezért nem adott hitelesítő záradékot.

Hát ilyen előzmények után terjesztettem ide, mindannyiunk elé ezt a beszámolót, ezt a törvényjavaslatot. Az előterjesztő a bizottságunk lesz, amennyiben itt olyan döntés születik, hogy az ideküldött törvényjavaslatot alkalmasnak tartja a bizottság arra, hogy a parlament elé kerüljön. Ennyit előzményként mondtam el. Megkérdezem azért meghívott vendégeinket, hogy kívánnak-e az én felvezetésemet követően valamit még mondani, netán, ha valamit nem jól mondtam, akkor engem kijavítani. Tessék parancsolni!

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

BAROSS GYULA, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság gazdasági igazgatója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Abban a különleges helyzetben vagyok, hogy annak idején gazdálkodási szempontból az ORTT költségvetését is irányíthattam. Tehát az az ön által elmondott dicséret az ORTT addigi gyakorlatát megfelelően bizonyítja, mert állami pénzekkel dolgozott akkoriban is az ORTT, és az ottani működést szerettük volna mindig is átláthatóvá tenni. Ezért született annak idején könyvvizsgáló megbízása, és ezt a gyakorlatot a jövőben is folytatni kívánja a médiahatóság és a Médiatanács. Az önök előtt lévő előterjesztés-tervezet, amelyet a Médiatanács elnöke juttatott el a bizottsághoz, még a '96. évi I. törvény alapján kelt költségvetés zárszámadása és beszámolója. Ezek szerint, a független könyvvizsgálói jelentés alapján az ORTT és későbbi jogutódja, a Médiatanács gazdálkodása megfelelő volt, megfelelően működtette az apparátus ezt a költségvetést. Azt gondolom, hogy a 2010-es változások után is ezt az összességében 1,6 milliárd forintos költségvetést legnagyobb részben a személyi juttatások, járulékok tették ki, kisebb részben a dologi kiadások. De erről a törvényjavaslat nagyon pregnánsan bizonyítékot szolgáltat.

Azt gondolom, hogy a 2010. évi működés megfelelően biztosította az átmenetet a 2011. évi költségvetés előterjesztéséhez, amelynek alapján már az idén mint Médiatanács végzi munkáját, a hatóságnak az Országgyűlés által független tagokból megválasztott testülete. Kérem, hogy a bizottság az előterjesztés tervezetét javasolja elfogadásra, majd nyújtsa be a parlamentnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr. Egyértelmű, hogy a szervezet pénzügyi beszámolójának valóságáért a menedzsment felel, és a könyvvizsgáló dolga az, hogy ezt a felelősséget megállapítsa, pontosabban azt a véleményét közölje, hogy valóban hű és valós képet fest-e a vagyoni helyzetről. Ez megtörtént. Ugye, itt még azt a megjegyzést teszem,

hogy van egy másik nagy terület, maga a műsorszolgáltatást támogató és vagyonkezelő alap, amelyben 30 milliárd forintnyi közpénz van. Ennek is elkészült az auditálása. Erről beszéltem az előbb, nem ismétlem meg magamat. Megkérdezem a két független könyvvizsgálót, hogy kívánnak-e valami kommentárt fűzni az eddigiekhez. Sugár Dezső urat kérem, hogy valahol foglaljon helyet!

SUGÁR DEZSŐ, független könyvvizsgáló, KES Audit Kft.: Tisztelt Bizottság! Sugár Dezső, a műsorszolgáltatást támogató és vagyonkezelő alap könyvvizsgálója vagyok. Elnök úr említette itt, hogy a könyvvizsgálói jelentésünket korlátozással, illetve figyelemfelhívással élt. Szeretném elmondani azt, hogy a korlátozás tárgya az elmúlt 5 évben ismétlődően ugyanarra a problémakörre vonatkozott. Ez eredendően jogi természetű probléma volt, nevezetesen a korábbi, most már nem hatályos médiatörvény és a mindenkori éves költségvetés közötti jogi koherencia. Egy évvel ezelőtt talán ugyanitt találkoztunk, és ott részletesen kifejtettem, hogy mi az, ami a jogi koherencia zavar miatt a könyvvizsgálót arra készítette, hogy felhívja ezekre a figyelmet, és a korlátozásokat megtegye.

Végül is mondanivalóm lényege, hogy az új médiatörvény ezeket a fajta koherencia zavarokat teljes egészében feloldotta, tehát ha a jelenlegi törvényi előírások alapján a következő, azaz ez évi könyvvizsgálói auditra sor kerül, akkor tulajdonképpen okafogyottá válnak azok a fajta, általunk tett korlátozói észrevételek, amelyekre végül is az elmúlt években a könyvvizsgáló kényszerült. Köszönöm a figyelmüket. *(Babák Mihály: Ügyrendi, elnök úr.)*

ELNÖK: Mi is köszönjük. Megnyitom a vitát. *(Babák Mihály: Elnök úr, ügyrendi megjegyzésem lenne!)* Babák képviselő úr, ügyrendi.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Az az igazság, hogy ön most felrúgta a bizottság működésének szabályait. Elnök úr, én meghallgatom az ön előadását, de megvallom őszintén, hozzászólásként. Önnek az a dolga, és bocsásson meg, hogy erre figyelmeztetnem kell, hogy van napirend, annak van előadója, és ezen belül meghallgatjuk a könyvvizsgálókat is. Kérem, térjen vissza ahhoz az ügymenethez, amit megszokott a bizottság, hogy a napirendet tárgyaljuk ki, és utána hozzászólunk. Tudniillik ezt most teljesen fölborította. Kérem, ragaszkodjunk a rendhez, mert nem önt jöttünk hallgatni, hanem a napirendet szeretnénk megtárgyalni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Az ügyrendi hozzászóláshoz van-e valakinek észrevétele? Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Bizottság! Az elmúlt ciklusban sokszor tapasztaltuk, hogy a bizottság elnöke különféle napirendekhez megjegyzéseket, hosszas bevezetőt és saját véleményének nem túl sűrített essenciáját adja. Magyarul, tisztelt Babák úr, Varga elnök úr annak idején ugyanezt tette, mint elnök úr, senki nem kérdőjelezte meg a jogát ehhez, most sem illik ezt megkérdőjelezni. Esetleg, ha tud olyan pontot mondani a Hárszabályból, ami erre vonatkozik, azt hálásan megköszönném. Így lenne kerek az ügyrendi javaslat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ügyrendi hozzászólása van-e még valakinek? *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm Babák képviselő úr javaslatát. Amennyiben ezt követően további gondja van az ülésvezetéssel, kérem, tegyen panaszt az alkotmányügyi és ügyrendi bizottságnál. Köszönöm. *(Babák Mihály: Elnök úr!)* Folytatjuk a vitát, ahogy ön javasolta. *(Babák Mihály: Elnök úr, szót kértem.)*

Kérdezem a bizottság tagjait, kinek van észrevétele a törvényjavaslathoz. Kérdés? (*Babák Mihály: Elnök úr, én kértem szót.*) Az ügyrendet lezártuk. A napirendi ponthoz van-e javaslata valakinek? A napirendi ponthoz van kérdés? (*Nincs jelentkező.*) Az 1. napirendi ponthoz kinek van kérdése vagy észrevétele? (*Nincs jelentkező.*) Nincs.

Döntés a törvényjavaslat bizottsági indítványként való benyújtásáról

Kérem, akkor szavazásra fogom föltenni a kérdést. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a törvényjavaslatot az elhangzott vélemények ismeretében a bizottság önálló indítványként az Országgyűlésnek benyújtsa? Aki egyetért, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen. Volt-e ellenszavazat? Nem volt. Tartózkodás? Az sincs. Tehát a bizottság egyhangúlag egyetért azzal, hogy ezt a törvényjavaslatot benyújtsa az Országgyűlésnek. Megköszönöm a könyvvizsgáló kollégák jelenlétét, segítségét, megköszönöm az előterjesztő jelenlétét, és szép napot kívánok.

A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Folytatjuk a bizottság ülését a 2. napirendi ponttal. Ebben két önálló képviselői indítvány szerepel, amelyek tárgysorozatba-vételéről kell döntenünk. Az első a személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Képviselője, Vágó Sebestyén úr a Jobbikból jelen van. Képviselő úr, köszöntöm önt, és megkérdezem, hogy van-e kiegészítenivalója a törvényjavaslathoz. Ha igen, parancsoljon!

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), előterjesztő: Igen, Köszönöm szépen, elnök úr. Köszöntöm a bizottságot. Nagyon gyakran előfordul az, hogy ha megszületik a törvény, a gyakorlatban derül ki, hogy az valamiféle hibával rendelkezik vagy esetleg hiányos. Az utóbbit tapasztaltuk meg a családi adókedvezményhez kapcsolódó törvények esetében az idén, amikor hatályba léptek. Mégpedig az előterjesztésünkben szereplő problémára választópolgári visszajelzések érkeztek, illetve a szociális szférában dolgozók véleményét is kikértük erről, amikor napvilágra kerültek ezek az esetek. Arról van szó, hogy ha élettársi kapcsolatban élnek, és kiskorú gyermeket nevelnek, akkor nagyon sok esetben nem tudják érvényesíteni a családi adókedvezményt teljes formájában. Ez több szempontból is ellentmondásos. A kiskorú gyermekekért lépett hatályba ez a törvény, és nagyon jól tudjuk azt, hogy a kiskorú gyermek nem tehető felelőssé azért, ahogy a szülei viselkednek, a szülei múltjáért vagy azért, amilyen életmódot választottak. Tehát nem sújthatjuk a kiskorú gyermeket az adókedvezménytől való jog megfosztásával azért, mert a szülei nem házasodnak össze, hanem élettársi közösségben élnek. Bármiféle kérdés van az előterjesztéssel kapcsolatban, szívesen válaszolok. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Elsőként Balog Ádám urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkárát köszöntöm és kérdezem arról, hogy miként vélekedik a képviselői indítványról.

A kormány álláspontjának ismertetése

DR. BALOG ÁDÁM (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Én is tisztelettel köszöntök mindenkit. A tapasztalatunk az, hogy viszonylag kevés észrevétel érkezett hozzánk a családi adókedvezmény miatt. Úgy látjuk, hogy a törvény jelenlegi

formájában meglehetősen jól sikerült. Ugyanakkor mi is tapasztaltuk, hogy az élettársi kapcsolatok esetében vannak fennmaradó kérdések. De úgy gondoljuk, hogy ezeket rendkívül veszélyes ebben a formában megvalósítani, hiszen az élettársi kapcsolat ma Magyarországon meglehetősen kevésbé szabályozott, és emiatt egy kvázi élettársi kapcsolat rengeteg visszaélésre ad lehetőséget, úgy hogy a javaslatot nem támogatjuk ilyen formában.

Hozzátenném ugyanakkor, hogy az adótörvény-javaslat, ami a napokban kerül az Országgyűlés elé, korrekciós jelleggel már megnyitja a családi adókedvezmény rendelkezéseit, tehát nyilván ez egy új jogszabály, amit értelmezni kell. Amennyiben a tisztelt képviselő urak, hölgyek módosítást szeretnének benyújtani, akkor ez itt lehetséges lesz. De hangsúlyoznám, hogy az élettársi kapcsolatnál nagyon-nagyon vigyázni kell a visszaélésekre, mert rendkívül nehéz ellenőrizni, és a jelenlegi költségvetési helyzetben bármilyen kockázat jelentősnek minősül. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A bizottság tagjaié a szó. Kinek van kérdése, észrevétele, megjegyzése a törvényjavaslattal kapcsolatban? Rozgonyi képviselő úr!

ROZGONYI ERNŐ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezt egész egyszerűen nem értem, kérem szépen. Ma már jóformán az egész világon, legalábbis a világnak azon a részén, amibe mi is beletartozunk, a csodálatos nyugati demokráciák sorában, elismerik azt, hogy nemcsak házasság létezik, hanem élettársi kapcsolat is. Sőt, önök is meg mindenki azt akarja, hogy két férfi meg két nő közötti kapcsolatot is elismerjük házasságként, illetve élettársi viszonyként. *(Felzúdulás a kormányparti képviselők soraiban.)* Nem tudom fölfogni azt, hogy milyen alapon különböztetik meg egy gyerek sorsát és ahhoz tartozó anyagi ellátását aszerint, hogy a szülei összeházasodtak vagy nem házasodtak össze. Ez egy abszurdum. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kinek van még észrevétele, kérdése, megjegyzése? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor visszaadom a szót Vágó Sebestyén úrnak; zárszóra. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen. Két dolgot szűrtem le abból, amit a minisztérium képviselőjétől hallhattunk. Az egyik az, hogy létező problémát feszegettünk, amire megoldást kellene találni. Én még mindig azt javaslom, hogy a bizottság támogassa azt, hogy ezt az Országgyűlés önálló indítványként megtárgyalhassuk, és ott esetleg a visszaélésekre lehetőséget adó kiskapukat próbáljuk meg bezárni egy parlamenti vita keretében. Köszönöm szépen.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Arról kell tehát döntenünk, hogy a bizottság tárgysorozatba-vételre javasolja-e a Sneider Tamás, Baráth Zsolt, Vágó Sebestyén-féle indítványt. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez összesen három. Ez kevés az üdvösséghez. A bizottság nem ért egyet azzal, hogy ez tárgysorozatba kerüljön. Köszönöm, képviselő úr, a jelenlétét.

Az általános forgalmi adóról szóló törvénynek az alanyi adómentesség kibővítése érdekében szükséges módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Folytatjuk ülésünket a következő képviselői indítvány megtárgyalásával. Lenhardt Balázs képviselő úr az áfatörvény módosítását kezdeményezi. Lenhardt képviselő urat nem látom itt, itt van viszont Balog Ádám úr, aki majd elmondja a kormány véleményét a törvényjavaslatról. Tessék parancsolni!

A kormány álláspontjának ismertetése

DR. BALOG ÁDÁM (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Az indítvány arra irányul, hogy az alanyi adómentesség választására jogosító felső összeghatár 8,5 millió forintra emelkedjék, ez jelen pillanatban 5 millió forint. Ennek európai uniós jogi akadálya nincs, az áfairányelvekbe nem ütközik. Itt valóban 8,5 millió forintig fel lehet emelni az alanyi adómentesség határát. Általános kérdés, hogy mi az a határ, hogy az egészen kicsi vagy talán nagyobb vállalkozók is egyszerűbben, kevésbé transzparensen működjenek. Úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi 5 milliós határ elegendően magas, a 8,5 millió talán már túlmenne ezen a határon. Ugyanakkor az elsődleges indoka annak, hogy nem támogatjuk az indítványt, az, hogy ennek költségvetési hatása 2012-ben körülbelül 19-20 milliárd forint lenne. Ez abból adódik, hogy a befizetett áfa kevesebb lenne, mint a vissza nem igényelhető áfa. Úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi költségvetési helyzetben a 19-20 milliárd forintos kiesés nem támogatható.

Hangsúlyosan kiemelem, hogy furcsa lenne, ha most egy áfakönnyítést építenénk a rendszerbe, amikor megindultunk az áfacsalások, visszaélések ellen, és komoly adóhatósági, minisztériumi munka folyt annak érdekében, hogy ezek elindulhassanak. A hamarosan beterjesztendő jogszabályok is számos intézkedést tartalmaznak e tekintetben. Ez nem rossz lépés a kisvállalkozók, középvállalkozók számára, esetlegesen könnyített adózást, kevesebb adót, kevesebb adminisztrációt jelentene, ugyanakkor a költségvetés helyzetében, különös tekintettel arra, hogy az áfára vonatkozik, véleményünk szerint most nem időszerű, ezért nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen a véleményét, államtitkár úr. A bizottság véleményét kérdzem. Babák képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. A kérdésem annyi, nyilvánvaló, hogy a költségvetés helyzete örökletesen elég gyatra. De kisebb értékhatár-emelés nem jöhet számításba? Körülbelül tavasz óta problémázunk ezen a kérdésen. Csak a költségvetés helyzete volt a kérdés számunkra hogy egyáltalán foglalkozzunk-e vele, most viszont beterjesztette Lenhardt Balázs. A dolog lényege tehát, hogy kisebb emelésével ennek a határnak lehet-e javítani valamit a helyzeten, vagy nem célszerű? Nem tudom, érthető volt-e a kérdésem. *(Dr. Lenhardt Balázs megérkezik az ülésre.)*

ELNÖK: Az a lényeg, hogy az államtitkár úr értse. Hogy én értem-e vagy sem, az, mint az előbbieken kiderült, nem olyan lényeges. Államtitkár úr, tessék! *(Babák Mihály: Így igaz.)*

DR. BALOG ÁDÁM (Nemzetgazdasági Minisztérium): Értem a kérdést. Nyilván, ha kisebb az értékhatár, az kisebb bevételkiesést is jelent értelemszerűen. Most nem tudok ilyen kijelentéseket tenni, nagyon szívesen folytatom az ezzel kapcsolatos konzultációt, de az

adócsomag most megy be a parlament elé, ott még sokkal egyszerűbben tudnánk ezekről a kérdésekről tárgyalni. Nekem nincs mandátumom arra, hogy itt akár 10 forintot is kiengedjek az államkasszából.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Közben megérkezett az előterjesztő. Megkérdezem Lenhardt Balázs urat, esetleg hallotta azt, ami eddig elhangzott. *(Dr. Lenhardt Balázs: Részben.)* Akkor a részbeni információk alapján tessék reagálni az eddigi polémiára.

DR. LENHARDT BALÁZS (Jobbik): Igen, egy kicsit nehéz. Ez azt jelenti, hogy mindenki elmondta a kérdéseket, véleményeket? És ki válaszolta meg részünkről? Elnök úr?

ELNÖK: Nem. Az elnöknek már a szerepe, képviselő úr. Az előterjesztőnek kellene itt lenni, amikor tárgyaljuk. Úgyhogy öné a szó.

DR. LENHARDT BALÁZS (Jobbik): Elnézést a késésért. A javaslat elég egyértelmű. Az európai uniós jog lehetővé teszi, hogy 8,5 millió forintban határozzuk meg az alanyi áfamentességet a jelenlegi 5 millió forinthez képest. Ez gyakorlatilag érdemi és kézzelfogható segítség a leginkább rászoruló kisvállalkozói réteg számára. Ebben kérem, hogy támogassák a javaslatot, így segítve a magyar kisvállalkozásokat, amelyek a létükért küzdenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Van-e még valakinek észrevétele, megjegyzése? *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom nincs.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

Akkor szavazás következik arról, hogy Lenhardt Balázs képviselő úr törvényjavaslatát tárgysorozatba vegye a bizottság. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kettő igen, ez kevés. Köszönjük szépen, képviselő úr, a megjelenését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most szünet következik 11 óráig.

(Szünet: 10 óra 10 perctől 11 óráig.)

A Magyar Nemzeti Bank 2010. évről szóló jelentése, valamint a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának beszámolója a felügyelőbizottság éves munkájáról

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Kedves Képviselőtársaim! Folytatjuk a bizottság ülését a 3. napirendi ponttal, amelynek két része van. Az egyik a Magyar Nemzeti Bank tevékenységéről szóló elnöki jelentés, valamint az ehhez csatlakozó felügyelőbizottsági jelentés. Köszöntöm körünkben Simor András urat, a Magyar Nemzeti Bank elnökét és Járai Zsigmond urat, a felügyelőbizottság elnökét, munkatársaikat, a sajtó képviselőit.

Hadd emlékeztessem arra mindannyiunkat, hogy júliusban Simor elnök urat itt meghallgatta a bizottság egy speciális kérdésben, nevezetesen, hogy miért volt a jegybank múlt évi gazdálkodásának eredménye veszteség. Azt gondolom, hogy a mostani vitában nem annyira erre kellene koncentrálnunk, bár senkinek sem fogom a lehetőségét elvenni attól, hogy ilyen természetű észrevételeket tegyen, hanem a monetáris politikára, hiszen a parlament az a testület, amely a jegybank monetáris politikájának ellenőrzését végzi.

A másik megjegyzésem az, hogy ilyenfajta beszámolóknak, pontosabban a jegybank éves beszámolójának parlamenti vitájára hosszú évek óta nem került sor. Ennek konkrét okait nem ismerem, nem is kívánok vele foglalkozni. Azért csak a 2010-es tevékenységről szóló jelentés vitáját kezdeményeztem, mert azt gondolom, ennek az Országgyűlésnek nem feladata

már, hogy az előző Országgyűlés időszakában született jelentéseket is a mi bizottságunk és ez a parlament vitassa meg. Tehát kifejezetten a Magyar Nemzeti Bank elmúlt évről szóló jelentése van napirenden a hozzá kapcsolódó felügyelőbizottsági jelentéssel együtt. Arról kell majd döntenünk, hogy ezeknek a dokumentumoknak az általános vitára való alkalmasságát megítéljük.

Ezek után tisztelettel megadom a szót a Magyar Nemzeti Bank elnökének, Simor András úrnak abból a célból, hogy írásos jelentését szóban kiegészítse. Parancsoljon, elnök úr!

Simor András szóbeli kiegészítése

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget és meghívást. Nagyon örülök annak, hogy hosszú évek után ismét a parlament plenáris ülése fogja tárgyalni a Nemzeti Bank éves beszámolóját. Nyilván ez az ülés annak egyik előkészítése. A Magyar Nemzeti Bank az éves beszámolóját az Országgyűlés számára annak rendje és módja szerint megküldte, én ezt teljes terjedelmében nyilvánvalóan nem kívánom megismételni. Néhány dolgot szeretnék kiemelni, ami, azt gondolom, a tárgyalás szempontjából fontos lehet.

Mint az önök előtt is közismert, a Magyar Nemzeti Bank legfontosabb célja az árstabilitás megvalósítása és biztosítása Magyarországon. Ebből a szempontból azt mondhatjuk el, hogy 2010-ben a Magyar Nemzeti Bank 3 százalékos inflációs célja nem teljesült, az éves átlagos infláció 4,9 százalék volt. A 2010. évről beszélünk természetesen. Ha azokat az okokat keressük, amelyek miatt a 3 százalékos inflációs célt nem sikerült elérni, akkor két okot azonosíthatunk alapvetően. 2010 első felében a 2009-ben életbeléptetett indirekt adóemelések, áfa- és jövedékiadó-emelések nyomták fölfelé az inflációt, a 2010. év második felében pedig a kibontakozó nyersélelmiszer-árak, illetve a kőolajárak emelkedése volt az, ami az inflációt a cél fölött tartotta. Ezekhez a szakmai szóval külső költségsokkhoz hozzájárult az is, hogy Magyarország nem szokott hozzá az alacsony inflációhoz, tehát a lakosság és a gazdálkodó szervezetek várakozásai is vélhetően magasabbak, mint az inflációs cél, és ez megnehezíti a dezinflációt országunkban.

Ami a kamatpolitikát illeti, 2010 első felében a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa jelentősen csökkentette a kamatszintet. Májusban ez elérte az 5,25 százalékot, ami emlékeim szerint rekordalacsony Magyarországon. Ezt az tette lehetővé, hogy egy fokozatos dezinfláció valósult meg, és akkor még azt hittük, hogy ez az év második felében is érvényesülni fog. A májusi inflációs jelentésünk kapcsán láttuk azt először, hogy a dezinfláció nem folytatódik, hogy romlanak az inflációs kilátások, és ráadásul az euróövezet és az államadóssági pályák fenntarthatóságával kapcsolatos aggodalmak a nemzetközi kockázati környezetet is kedvezőtlenül befolyásolták. Ennek hatására a kamatsökkentési periódus megállt, majd, mivel az inflációs kilátások tovább romlottak az év során, novemberben és decemberben kétszer egynegyed százalékos kamatemeléssel reagált a Monetáris Tanács, és így a 2010-es évet 5,75 százalékos kamatszinten zártuk. Nagyon fontos azt kiemelni, hogy a monetáris politika eszköztára akkor tudja legjobban támogatni a kamatpolitikát, ha a rövid pénzügyi hozamok minél inkább követik a jegybanki alapkamatot. A Nemzeti Bank tavaly két újítással állt elő, ami pont ezt segítette. Egyrészt bevezettük a választható kötelező tartalékrátát a kereskedelmi bankok számára, másrészt megkezdtük egy rendszeres likviditási előjelezés publikálását.

A pénzügyi stabilitás egy másik nagyon fontos feladata a Nemzeti Banknak. Ennek kapcsán érdemes megemlíteni azt, hogy 2010 elején a Nemzeti Bank egy jelzáloglevél-vásárlási programot indított el, aminek az volt a célja, hogy segítse a magyar kereskedelmi bankokat jelzáloglevél-kibocsátási programunk során, csökkentse ezeknek a jelzálogleveleknek a kamatát, illetve növelje ezek piaci likviditását. Sajnos, az év során azt

kellett tapasztalnunk, hogy a magyar kereskedelmi bankok igen kevésbé éltek ezzel a lehetőséggel, igen kevés jelzáloglevelet bocsátottak ki. Ezért a programunk csak mérsékelt hatást tudott elérni, ennek megfelelően 2011 elejétől ezt a programot felfüggesztettük, de hangsúlyoztuk, és most is hangsúlyozni szeretném, hogy amennyiben a bankok részéről újabb igény merülne föl deviza-, de alapvetően forint jelzáloglevél-kibocsátásra, akkor természetesen a Nemzeti Bank ezt a programot szívesen újraindítja.

Ami a pénzügyi stabilitási kockázatokat illeti, azt láttuk 2010. során, hogy részben az erős svájci frank, részben a bankadó, részben a kilakoltatási moratórium fenntartása kedvezőtlenül érintette a bankrendszer hitel-portfóliójának minőségét, egyúttal a bankrendszer jövedelemtermelő képességét. Ennek hatására a bankrendszer régiós versenyképessége romlott, ami hozzájárult ahhoz, hogy a hitelezésben a kedvező fordulat 2010. során nem állt be. A Magyar Nemzeti Bank három jelentős kezdeményezéssel, illetve tanulmánnyal próbálta a pénzügyi stabilitás helyzetét javítani, illetve elősegíteni. Az egyik a jelzáloghitelek átlátható árazására, az úgynevezett referenciakamatos árazásra vonatkozó kezdeményezésünk, a másik a jelzáloglevél-kibocsátói jogkör esetleges szélesítésére vonatkozó tanulmányunk, és a harmadik pedig a hazai bankok külföldi forrásainak rövidülését elkerülő szabályozási eszközök bevezetésének lehetőségéről szóló elemzésünk, tanulmányunk. Ezeket a kormányzati szervekhez eljuttattuk, sajnálatosan egyik kezdeményezésünk sem került a tavalyi év során elfogadásra.

Még két dolgot szeretnék az alapvető tevékenységek körében megemlíteni. Az egyik az, hogy a jegybank 2010. folyamán egy jogi szabályozással írta elő a kereskedelmi bankok számára, hogy 2012. július 1-től a jelenleginél lényegesen gyorsabban, egy napon belül kell a kis összegű átutalásaikat is a kedvezményezettekhez eljuttatni. Ez egy nagyon jelentős könnyebbséget fog jelenteni mindenki számára, aki Magyarországon átutalást kezdeményez a bankjánál. A másik dolog, amire szeretnék fölhívni a figyelmet, hogy 2010 végére a forintbankjegy-hamisítványok száma jelentősen csökkent. Ebben nézetünk szerint komoly szerepet játszott a Magyar Nemzeti Bank és a rendőrség hatékony együttműködése, aminek következménye volt, hogy a korábbiaknál megtévesztőbb tízezer forintos hamisítványokat előállító, úgynevezett hamisító műhely is felszámolásra került. Még megemlíteném, hogy a jegybank a tavalyi év során is folytatta a lakosság pénzügyi kultúrájának fejlesztésére irányuló erőfeszítéseit.

Ahogy azt elnök úr említette, korábban már sor került a Magyar Nemzeti Bank tavalyi eredményének megvitatására ebben a bizottságban, de a teljesség kedvéért hadd említsem meg, hogy a Magyar Nemzeti Bank a 2009. évi nyereséggel szemben 2010-ben 41,6 milliárd forint veszteséget szenvedett el. Az eredmény romlásában alapvetően két tényező játszott szerepet. Egyrészt a devizaárfolyam-változásból származó korábbi, kiemelkedően magas nyereség visszaesése, másrészt a pénzügyi műveletek realizált eredményének csökkenése. Ami a jegybank működési költségeit illeti, a jegybank tavaly 900 millió forint megtakarítást ért el működési költségeiben, ez durván 7 százalékos csökkenést jelent. Ennek eredményeként a tavalyi működési költségeink 13 milliárd forint alatt voltak, amelyre utoljára a jegybank történetében 2003-ban volt példa. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Mi is köszönjük, elnök úr. Most megkérem Járai Zsigmond urat, a felügyelőbizottság elnökét, hogy fűzzön szóbeli kommentárt a bizottság jelentéséhez. Parancsoljon!

Járai Zsigmond szóbeli kiegészítése

JÁRAI ZSIGMOND, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Nemzeti Bank

felügyelőbizottsága a jogszabályi korlátok miatt a monetáris politikát nem vizsgálhatja, így arról véleményt nem tudok mondani. Ugyanígy nem vizsgálhatjuk a Nemzeti Bank több, mint 41 milliárd forintos veszteségének azt a részét, ami a monetáris politika következtében keletkezett, és ez a veszteség döntő része. Jogkörünk az MNB gazdálkodásának vizsgálatára terjed ki.

Így azt tudom mondani, hogy a 12,7 milliárd forintos teljes költségszint, ami valóban alacsonyabb, mint a korábbi évek költségszintje, úgy állt elő, hogy számos ponton kifogásolható az MNB gazdálkodása több szempontból. Nem megfelelő a gazdálkodás transzparenciája, a költséggazdálkodás egyes elemei is kifogásolhatók, a vezetői bérek megállapítása során a Nemzeti Bank rendszeresen, 2010-ben is figyelmen kívül hagyta az állam takarékosági irányelveket, és a saját maga által megállapított szintnél is magasabb béreket fizetett a vezetőknek. A bank által üzemeltetett gépjárműállomány nagyságrendje eltúlzott, megítélésünk szerint feleslegesen adnak munkába járásra teljes körű költségtérítéssel gépkocsit a bank számos vezetőjének. Hiányosságok találhatók a bank egyes befektetéseink kezelésében is. A bank kommunikációval összefüggő ráfordításai indokolatlanul magasak, és a kommunikációs ráfordítások kapcsán az arculatváltással és egyéb kommunikációs tárgyú szerződésekkel kapcsolatos vizsgálataink során azt találtuk, hogy számos esetben jogszabálysértő beszerzési folyamatok zajlottak le. A tanácsadói szerződések vizsgálata során megállapítottuk, hogy indokolatlanul alkalmaznak számos, a szervezeten kívüli elnöki tanácsadót, akiknek költsége felesleges, nem megfelelően dokumentált a munkájuk, és alkalmazásuk néhány esetben adatvédelmi szempontból is aggályos. Köszönöm szépen a figyelmüket, ez volt az fb megállapítása.

Kérdések és a válaszok

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr, a szóbeli kiegészítését. Tisztelt Képviselőtársaim! Majd arról kell döntenünk, hogy a Nemzeti Bank éves jelentését, valamint a hozzákapcsolódó felügyelőbizottsági jelentést általános vitára alkalmasnak ítéljük-e. Természetesen a döntés előtt megnyitom a vitát, és kérdezem, ki kíván hozzászólni vagy kérdést intézni az elnök urakhoz. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A felügyelőbizottság elnökétől kérdezem, hogy az imént tett szóbeli megállapításai közül az utolsó hármat mely felügyelőbizottsági határozat támasztja alá. Tehát mikor meghozott, milyen számú felügyelőbizottsági határozatok támasztják ezeket alá.

ELNÖK: Köszönöm. Miután ez konkrét kérdés volt, talán azt a módszert követhetjük, hogy rögtön visszaadom a szót Járai Zsigmond úrnak, hogy a két konkrét kérdésre szíveskedjék válaszolni.

JÁRAI ZSIGMOND, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke: Igenis. Nehéz helyzet elé állított képviselő úr. Az arculatváltással kapcsolatos határozat, úgy látom, a 2011-6/2. számú határozat, a tanácsadói szerződésekről a 2011-6/3. számú határozat szól, az elnöki tanácsadókról, a kommunikációs ügynökségi szolgáltatásokról pedig a 2011-6/1. számú határozat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a választ. Kinek van még kérdése? Babák képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Tisztelt Elnök Urak! A felügyelőbizottság különböző anomáliákat, problémákat állapított meg. Ezeket nem kívánom felsorolni, de mondhatom, a

gazdálkodás átláthatósága, a befektetési ügyek, a kommunikációs költsége, a tanácsadók kérdései, a közbeszerzési törvény, adatvédelem. Mit tett elnök úr annak érdekében, hogy ezeket korrigálja, hiszen a felügyelőbizottság megállapításai alapján intézkedni kell. Szeretném hallani, melyek voltak ezek az intézkedések. Köszönöm.

ELNÖK: Igen. Ez Simor elnök úrhoz szóló kérdés volt.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Tessék parancsolni, elnök úr!

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Nyilván, a Nemzeti Bank vezetése megvizsgálta elsősorban a felügyelőbizottsági megállapítások valóságtartalmát. Az esetek túlnyomó részében azt találta, hogy ezek a megállapítások nem valósak, ezért néhányra most így szeretnék reagálni.

A felügyelőbizottság elnöke azt mondta, hogy a jövedelmek magasak a Nemzeti Bankban. A Nemzeti Bankban még az előző elnök, Járai Zsigmond idejében úgy döntöttek, hogy a nagy kereskedelmi bankok jövedelméhez igazítja. Ez ma is így van. Külső szakértő is igazolja, hogy a jegybanki jövedelmek nem magasabbak, mint a nagy kereskedelmi banki fizetések. Hozzáteszem, reálértéken az elmúlt négy évben a Nemzeti Bank bérköltsége 30 százalékkal csökkent, 180 fővel dolgoznak kevesebben a Nemzeti Bankban, mint 2006-ban. Az átlagjövedelmek reálértékben 5 százalékkal csökkentek ez idő alatt.

Na most, össze lehet hasonlítani nyilván a közszférával is a Nemzeti Bank bérköltségét, akkor azt látjuk, hogy az utóbbi két évben, 2010-zel bezárólag a közszféra bérköltsége 6 százalékkal csökkent, a Nemzeti Bank bérköltsége 13 százalékkal, tehát kétszer olyan takarékosan gazdálkodott a személyi költségekkel a Nemzeti Bank, mint a közszféra, ebből következően nem igaz az az állítás, hogy az állami takarékosági intézkedésekre a Nemzeti Bank nem volt figyelemmel. Persze, a Nemzeti Bankban magasabbak a bérek, mint az orvosok, tanárok, óvónők bérei, de azt gondolom, ezt nem a Nemzeti Bankon kell számon kérni.

Ha a Nemzeti Bank béreit a közszférával hasonlítjuk, akkor is célszerű almát almával összemérni. Ezért erre a legalkalmasabb a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, és ha azt vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy az egy főre jutó személyi költség 2010-ben a PSZÁF-nál 12,6 millió forint volt, az MNB-ben 11,8 millió forint. Tehát nálunk 6,5 százalékkal alacsonyabb volt az egy főre jutó személyi költség, mint a PSZÁF-nál.

Ami az autós költségeket illeti, megint nem valós a felügyelőbizottság megállapítása. Az elmúlt négy év alatt 104 millió forintról 68 millió forintra csökkentek az autóval kapcsolatos kiadások a Magyar Nemzeti Bankban. Tehát reálértéken négy év alatt durván megfeleltek ezek a költségek. Ez annak ellenére van így, hogy ma a Magyar Nemzeti Bankban több autó van, mint 2006-ban. Hogy miért? Azért, mert korábban fűnek-fának adott a Magyar Nemzeti Bank költségtérítést a saját autó használatára. Ezt mi mind megszüntettük, és a banki autók használatát négy évről 5 évre meghosszabbítottuk. Ennek eredménye az, hogy jóval takarékosabban gazdálkodunk, mint korábban.

Ami a kommunikációs költségeket illeti, az elmúlt négy évben 400 millióról 316 millióra csökkentek a kommunikációs költségek, reálértéken 40 százalékkal. A legnagyobb csökkentést éppen a külső szolgáltatóknál, külső tanácsadóknál értük el.

Ami a közbeszerzéseket illeti, a Magyar Nemzeti Bank ugyanúgy végzi a közbeszerzését, mint minden más állami intézmény. Ennek kapcsán érdemes azt elmondani, hogy az utóbbi három évben 236 eljárást bonyolított le a Nemzeti Bank. Egy darab jogorvoslat volt 2010 végéig, és ezt az ügyet is megnyertük a bíróság előtt. 2011-ben

felügyelőbizottság elnökének személyes kérésére indított eljárást a KbT elnöke, és valóban, egy pályázatunkat törvénysértőnek minősítette, és erre egy kemény 500 ezer forintos büntetést szabott ki. Gondolom, a büntetés nagysága a cselekmény súlyával van összhangban. Mi ezt sem fogadtuk el, és bíróságon megtámadtuk ezt a döntést. A bíróság még nem jutott eredményre. Tehát azt mondhatjuk, hogy az elmúlt négy évben a Nemzeti Bankot jogerősen egy esetben sem ítélték el a közbeszerzési törvény megsértése miatt. Miközben az állami szektor átlagában a beszerzések 10-20 százalékát támadják meg. Tehát azt gondolom, a Nemzeti Bank közbeszerzési tevékenysége mintaértékű az állami szféra számára.

A mi a kommunikációs és egyéb tanácsadók alkalmazását illeti, azt gondolom, a lényeg az, hogy az összköltséget, ezen belül a kommunikációs költséget és még ezen belül a kommunikációs csapat költségeit is jelentősen csökkenteni tudtuk a Nemzeti Bankban. Én ezt nagy eredménynek tartom. Ha bármilyen részletesebb kérdés van az elhangzottakkal kapcsolatban, akkor nagyon szívesen válaszolok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a választ. Szekeres Imre képviselő úr!

SZEKERES IMRE (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Költségvetési Bizottság! Az a kérdés, hogy általános vitára alkalmasnak tartjuk-e az előterjesztést. Mind a jegybank elnökének, mind a felügyelőbizottság elnökének előterjesztését. Javaslom, hogy a bizottság támogassa ezeket az előterjesztéseket, és kezdődjön meg az általános vita a Magyar Országgyűlésben. Annál is inkább, mert nagyon fontos kérdéstről van szó. Néhány hónappal ezelőtt itt, a költségvetési bizottság ülésén már egyszer szó volt, tájékoztatást is kaptunk a jegybank működéséről. Az akkori jegyzőkönyvet is áttanulmányozva, Simor András elnök úr minden kérdésben alapos és korrekt választ adott a bizottságnak. Elnök úrnak pedig levélben, külön kérésre még ki is egészítette a kommunikációs költségek ügyeit illetően.

Azt gondolom tehát, hogy a bizottság teljes mértékig tájékozott a bank működéséről, semmi akadályát nem látom annak, hogy az érdemi kérdéstről, a 2010-es tevékenységről, a monetáris politikáról, annak tapasztalatairól az Országgyűlés vitatkozzon, és ezt eredményesen le tudja zárni. Nem tesz jót, nem csupán a jegybanknak, hanem Magyarországnak pénzügyi helyzetének sem, ha bármiféle kétely és bármiféle politikai szándék mentén a jegybank önállóságát, függetlenségét bárki is sérteni szeretné. Bízom benne, hogy a bizottság ezt nem teszi, és ezért általános vitára alkalmasnak találja majd a két jelentést, és a parlament ülésén lesz módunk részleteiben is elemezni mind a monetáris politikát, mind az infláció elleni küzdelmet, amit a jegybank 2010-ben is folytatott.

Ami pedig a vitatott működési kérdéseket illeti, minden kérdésben már második alkalommal megfelelő tájékoztatást kaptunk. Azt gondolom, a bizottság minden információ birtokában van. Éppen ezért fontosnak tartom, hogy minél hamarabb megkezdődjön az Országgyűlésben a vita, és egyébként a vitát zárjuk is le megfelelő határidőn belül. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ez már vélemény, illetve javaslat volt. Még a kérdésekre visszakanyarodunk. Szijjártó alelnök úr is kérdezni akar, úgy tudom. Tessék parancsolni!

SZIJJÁRTÓ PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Urak! A szombati sajtótudósításokban olvasott hírel kapcsolatban szeretnék kérdést feltenni a felügyelőbizottság elnökének, de természetesen szívesen veszem elnök úr kommentárját is ezzel kapcsolatban. Járai elnök úr a hétvégén azt nyilatkozta, hogy a jegybank felügyelőbizottságához nem érkeztek meg azok a dokumentumok, amelyek hitelesen igazolnák, hogy Nemzeti Bank elnöke felszámolta a

ciprusi cégét, és hazautalta volna az ott felhalmozott, ha jól emlékezem, 900 millió forint körüli vagyont. Szeretném megkérdezni a felügyelőbizottság elnökét, hogy ez valóban így történt-e. És, tisztelt elnök úr, a válaszadás tényétől, illetve a válasz tartalmától függően szeretném megkérdezni a jegybank elnökétől, hogy ez a kijelentés megállja-e a helyét, és ez valóban így áll-e.

Továbbá azt is tisztelettel szeretném kérdezni, ha már itt tartunk, a felügyelőbizottság elnökének hétvégi nyilatkozatánál, hogy az a bizonyos cég, amely Cipruson került bejegyzésre, és a korábbi vagyonyilatkozatok, illetve dokumentumok alapján a jegybankelnök úr tulajdonában állt, áll, megszűnt-e, illetve a jegybankelnök úr megszüntette ebben a tulajdonosi pozícióját.

A másik, amit már a jegybankelnök úrtól szeretnék kérdezni, tisztelt elnök úr, hogy igaz-e a felügyelőbizottságnak és a felügyelőbizottság elnökének azon állítása, amely szerint a jegybankban a vezetők keresete meghaladja a havi 2 millió forintot. Valóban előfordul-e ilyen? Helytálló-e az a hír, amely szerint az éves bér 88 százalékában meghatározott bónuszt lehet maximum kifizetni a jegybank tisztségviselőinek? Azt gondolom, a jelen helyzetben egyáltalán nem mindegy, hogy a jegybank betartja-e azt a kormányzati iránymutatást, amit a tavalyi esztendőben az első gazdasági akciótervben a miniszterelnök bejelentett. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Engedje meg, hogy az első kérdésével kapcsolatban azt a megjegyzést tegyem, hogy ez kevésbé tartozik a napirenden lévő kérdéshez. Izgalmas kérdés természetesen, de most nem Simor elnök úr vagyoni helyzetéről tárgyalunk, hanem a jegybank éves tevékenységéről. Tessék parancsolni, elnök úr, a választ megadni!

JÁRAI ZSIGMOND, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke: Köszönöm szépen. Valóban, múlt pénteken a felügyelőbizottság a Nemzeti Bankban meglévő összeférhetetlenségekkel foglalkozott. Számos olyan ügyet találtunk, amely összeférhetetlennek tekinthető a jegybanki tevékenységgel. Több munkatárs nem jelentette be cégének létezését, vagy olyan tender is előfordult, ahol olyan munkatárs vett részt a tender értékelésében, aki hasonló területen működő cégben volt családi érdekeltsége.

Az összeférhetetlenségek vizsgálata során előkerült Simor elnök úrnak is az összeférhetetlensége. Ezt három esetben állapítottuk meg. Egyrészt, ha jól emlékszem, akkor Simor Pénzügyi Tanácsadó Kft. működött Magyarországon 2009 márciusáig, a pontos dátumra nem emlékszem, amely egy korábbi vizsgálat szerint nevében pénzügyi tanácsadó volt, de üzletviteli tanácsadóval foglalkozott, így Simor András az ügyvezetői posztról elnökké való kinevezése előtt néhány nappal a lánya javára lemondott. Leánya volt a cég ügyvezetője, a cég 2009-ig működött. A másik pedig szintén Simor András Cipruson bejegyzett cége, amelyről információt kértünk elnök úrtól, de azt mondta, hogy nem tartja a felügyelőbizottságot illetékesnek ennek a kérdésnek a kivizsgálására, ezért semmilyen információt nem kaptunk. Itt úgy döntöttünk, hogy akkor majd az illetékes hatóságokhoz kell fordulnunk ebben a kérdésben. A harmadik pedig szintén Simor András egyik összeférhetetlensége, ami nem volt bejelentve, hogy az egyik tender kapcsán, azt hiszem, a híres McKenzie tanácsadói tender kapcsán nem jelentette be összeférhetetlenségét.

Arra jutottunk, hogy a vezetők jövedelménél elnök úr valószínűleg nem ugyanazokat a számokat mondta el, amiket mi látunk. A Nemzeti Bankban az átlagos jövedelem 2010-ben 36 százalékkal haladta meg a kereskedelmi banki átlagjövedelem színvonalát, a vezetők jövedelme ennél még nagyobb mértékben. Van olyan vezető, akinek, ha jól emlékszem, 55 millió forint fölött volt az éves jövedelme. A vezetői jövedelmek két év alatt átlagosan 5 százalékkal növekedtek, miközben az állami szférában 4 százalékkal csökkentek, és abban a banki szférában is, amiben az MNB saját magát hasonlítja, a vezetői jövedelmek szintén

csökkentek. Tehát úgy gondolom, mindenképpen megáll, hogy indokolatlan vagy felesleges béremelés volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simor elnök úr, parancsoljon!

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Sajnálattal tapasztalom, hogy a monetáris politika nem vált ki semmilyen érdeklődést a bizottság tagjaiból, de ha nincs ez iránt érdeklődés, akkor természetesen arra válaszolok, amit tőlem kérdeznek.

Ami az összeférhetetlenséget illeti, úgy látszik, elnök úrnak kihagy a memóriája, ugyanis a felügyelőbizottság nem állapított meg összeférhetetlenséget. A határozat azt mondja, hogy aggályos. Na most, úgy érzem, hogy ez a felügyelőbizottság költői munkásságának része, ami nagyon érdekes, de a felügyelőbizottság jogi szempontból kell hogy vizsgálja az összeférhetetlenséget, ezt pedig az MNB-ről szóló törvény nagyon precízen definiálja. Az, hogy valakinek cég van a tulajdonában, feltéve, hogy az nem pénzügyi intézmény, befektetési vállalkozás, satöbbi, nem akarom mind felsorolni, jogilag nem összeférhetetlen. Tehát önmagában az a tény, hogy nekem tulajdonomban volt két társaság 2007-től 2009-ig, amikor azokat értékesítettem, semmilyen összeférhetetlenséget nem jelent.

Azt is furcsállom, hogy miért most derülne fény arra, hogy ez összeférhetetlen, hiszen ezeket a cégeket 2007-ben a vagyonyilatkozatomban feltüntettem, ami mindenki számára hozzáférhető. Egyébként azt is föltüntettem 2009-es vagyonyilatkozatomban, hogy ezek a cégek nincsenek a tulajdonomban. Azt gondolom, nekem erről többet nem is kell mondani, mert a parlament honlapján lévő vagyonyilatkozat mindezt tanúsítja.

Na most, azt sem értem, hogy miért tartja a felügyelőbizottság elnöke ezt aggályosnak. Mert ha aggályosnak tartaná, akkor, azt gondolom, törvénymódosítást kellene kérni, mert ugye, ez a következő logikus lépés. Tehát, ha azt gondolja, hogy egy bankelnök tulajdonában nem szabadna cégnek lennie, akkor módosítani kell az MNB-ről szóló törvényt, de erre a felügyelőbizottság elnöke nem tett javaslatot. Sőt! Azt tudjuk, hogy most van folyamatban az MNB-törvény módosítása. Ennek kapcsán elnök úr volt olyan kedves, és 2-3 hónappal ezelőtt, már nem emlékszem pontosan, elküldte nekem azt a törvénytervezetet, amit ő juttatott el a kormány szervekhez. Ebben a törvénytervezetben semmilyen változtatás az összeférhetetlenségi szabályok szempontjából nincsen. Pontosabban egy változtatás van a tervezetben, hogy az MNB elnökének vagyonyilatkozata nem lenne nyilvános. Azt gondolom, ha ez az elnök úr szándéka, nem egészen értem az előző hozzászólását. Ezt talán ő meg tudná magyarázni, számomra ez a dolog teljesen érthetetlen.

Ami a béreket illeti. Lehet, hogy mi különböző számokból dolgozunk. Mi a Nemzeti Bank könyvvizsgáló által hitelesített, a felügyelőbizottság és a magyar állam képviselője által elfogadott mérlegből és eredménykimutatásból dolgozunk. És dolgozunk abból a szakértői anyagból, amit külső szakértők megállapítottak. Ebből az derül ki, hogy a magyar bankrendszer egészének jövedelemszintjéhez képest a Magyar Nemzeti Bank jövedelemszintje valamicskét az átlag fölött van, és ebben az átlagban benne vannak a takarékszövetkezetek ugyanúgy, mint a nagybankok. Egyébként itt szeretném első kézből tájékoztatni a költségvetési bizottságot, hogy azért a jegybank nyitott a kritikákra.

Mi március óta dolgozunk azon, hogy áttekintsük a Nemzeti Bank jövedelemstratégiáját, és a Járai úr által megállapított stratégiától eltérően jelentősen csökkenteni szándékozunk a jövőben a vezetői bónuszokat. Az átlagos 31 százalékról, ennyi a vezetői bónuszunk átlaga, 31 százalék, 25 százalék alá szeretnénk 2012-től csökkenteni a vezetői bónuszokat, és az alapbéreket is a piaci bérnövekedés alatt kívánjuk növelni. Jelzem azt, hogy igen, van olyan kollégánk, akinek az összjövedelme magasabb, mint 2 millió forint. Ugyanúgy van olyan kollégánk, mint ahogy az MFB-ben, az Eximbankban és más állami

bankokban. Nem érzem azt, hogy a Nemzeti Bankot miért kéne diszkriminálni más állami bankokkal szemben. Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr. Én is tettem egy halvány kísérletet arra a fölvezetőmben, hogy a monetáris politika legyen a centrumban. Eddig ez még nem valósult meg. Következik Rozgonyi képviselő úr.

ROZGONYI ERNŐ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Visszatérve a személyeskedésről a szakmára, nekem a következő kérdéseim lennének. Ugye, az MNB-ről szóló törvény előírja azt, hogy az MNB egyik legfőbb célja, hogy hősies küzdelmet folytat az inflációval, azaz a forint vásárlóértékének megőrzéséért. Ennek kapcsán kérdezném azt, bár utalt rá elnök úr a bevezetőjében, de talán nem elég részletesen, hogy vajon mi ennek az inflációnak a tényleges tartalma. Mi az oka ennek az inflációnak? Ugye, említett elnök úr sok mindent, de azt ne említse nekem, mert nem fogadom el, hogy a magyar nép nincs hozzászokva az alacsony inflációhoz, mert nem magyarázat semmire. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Következik Babák képviselő úr.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Mélyen tisztelt Elnök Urak! Engedje meg, jegybankelnök úr, hogy elmondjam önnek azt, hogy nem kaptam három kérdésemre választ. Többek között a gazdálkodás átláthatóságáról, a befektetések körüli anomáliákra és az adatvédelem kérdéskörére. Ezt pusztán csak megjegyzem, mert lehet, hogy véletlenül, de lehet, hogy szándékosan kikerülte mindezt.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Lehet, hogy a kérdésem furcsa lesz, de a felügyelőbizottság a parlament által választott ellenőrző testület, amely örökdik a Magyar Nemzeti Bank tevékenysége fölött. Hoznak bizonyos döntéseket, és erre föl, már megbocsát, jegybankelnök úr, de önök ebből nem fogadnak el semmit sem, afféle kecec stílusban előadják az ellenvéleményüket. Úgy gondolja, tisztelt elnök úr, hogy munkamódszer, egyáltalán tárgyalási metódus, működési metódus, hogy a felügyelőbizottság megállapít valamit, önök megtárgyalják, aztán azt mondják, hogy nincs igaza a felügyelőbizottságnak, és pont, vége az ügynek? Hölgyeim és Uraim! Úgy gondolom, hogy ez nem így működik a világban. Komolyan gondolja, hogy ez a megoldás a jövő, így kell dolgozni a Nemzeti Bank vezetésének a felügyelőbizottsággal? Hogy kekeckednek egymással? Már megbocsásson, elnök úr, de a szavaiból csak a tiszteletlenség áradt, és a dolgok ellentmondásait próbálta feltárni, viszont nem tisztázták, nem tettek pontot az ügy végére.

Elnök Úr! Elfogadnám a bérlpolitikával kapcsolatban a vélekedését és előterjesztését, ha nem lenne itt 41 milliárdos hiánya, vesztesége a Nemzeti Banknak. Elnök úr, önnek minden eszközt meg kell ragadni, hogy ezt a veszteséget csökkentse. Van szándéka rendezni a felügyelőbizottsággal a munkakapcsolatát, és a döntéseit, véleményét, tanácsait megfogadni, annak alapján a vezetői munkát irányítani? Úgy gondolom, ebben benne van az én véleményem is, hogy talán meg kellene fogadnia, hiszen elvárjuk öntől, és nem azért küldtük oda a felügyelőbizottságot, hogy vitatkozzanak, hanem érdemi intézkedéseket tegyenek az átláthatóság tekintetében. Szeretném elmondani, hogy a gazdálkodás átláthatóságáról van a felügyelőbizottságnak egy vélekedése. Ön kikerülte e kérdéskörben a választ.

A következő kérdésem. Ön eléggé furcsán válaszolt a cégeire és ciprusi jövedelmére is. Azt mondta, hogy a sajtó megjelentette. Elnök úr, ez itt nem egy gittegyelet, hanem a parlament számvevőszéki bizottsága. És ha itt kérdezzük valamit, és ön ezt szóban megválaszolta valamilyen úton-módon, elvárom, hogy amikor az intézkedés megtörtént, ezt megküldje az elnök úrnak is. Talán az lenne a korrekt és tisztességes. Az ön tevékenységében valahol nem látom, hogy mondjam, a korrekt együttműködést. Megpróbáltam a múltkori

bizottsági ülésen is elmondani önnek azt, hogy jó lenne, ha egy picit beljebb tenné a mércét a tekintetben, hogy kit, mikor, hogyan és mi módon oszt ki.

A véleményemet elmondhatom egy mondatban, elnök úr? *(Jelzésre.)* Annyi nyitott kérdés maradt a felügyelőbizottság és elnök úr mondandója között, hogy így én általános vitára nem tudom javasolni, és nem tudom elfogadni, mert olyan ellentmondások feszülnek a felügyelőbizottság döntései, megállapításai és az ön elmondása között, hogy alkalmatlan így, ilyen vitatartalommal, ilyen ellentmondásokkal a jelentés elfogadása. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ez vélemény is, kérdés is volt.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Most vagy folytatjuk a kérdésekkel, vagy visszaadom a szót Simor elnök úrnak, hogy a megszólalásból a kérdésekre válaszoljon, mert a vitára lesz módja reagálni. A kérdésre tessék akkor válaszolni.

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Először Rozgonyi képviselő úr kérdésére válaszolnék. Az összefoglalóban megpróbáltam elmondani, milyen okai voltak annak, hogy az infláció 2010-ben a cél fölött alakult. Ennek három okát látjuk. Az első oka az volt, hogy a Bajnai-kormány még 2009 közepén egy jelentősebb áfa- és jövedékiadó-emelést léptetett életbe, aminek áthúzó hatása volt 2010-re. Ez volt az, ami az első félévben cél fölött tartotta az inflációt. A második félévben pedig a nemzetközi környezetben kialakuló nyersélelmiszerár-emelések, illetve a kőolajár-emelkedés volt az, ami az inflációt a cél fölé nyomta.

Képviselő úr utalt arra, hogy a lakosság nem oka az inflációnak. Természetesen eszem ágában sincs ezt mondani, egyszerűen csak azt állítom, az a tény, hogy Magyarországon évtizedek óta nem volt alacsony az infláció, azt okozza, hogy mind a gazdálkodó szervezetek, mind a lakosság egy viszonylag magasabb inflációs szinthez szoktak hozzá, és ezért várakozásaikat egy magasabb inflációs szinthez igazítják. Ezért nehezebb meggyőzni őket még egy olyan környezetben is, amikor nagyon nagy a kereslethiány a gazdaságban, és nagyon nagy a dezinflációs nyomás, hogy valóban ez a infláció talán már a jövő év végére 3 százalékos szintre tud lecsökkenni. A Nemzeti Bank folyamatosan méri mind a gazdálkodó szervezetek, mind a lakosság előretékintő inflációs várakozásait, és sajnos ezek a várakozások nem a 3 százalékos szinten állnak, hanem ennél lényegesen magasabbak, és ez nem segíti a monetáris politikát. Ez nem hibája a lakosságnak, félreértés ne essék, ez egyszerűen egy adottság, ami abból következik, hogy itt hosszú évtizedek óta nem volt alacsony infláció.

Rátérve most már Babák képviselő úr kérdéseire. Ezekre a kérdésekre alapvetően azért nem válaszoltam, mert megint tiszteletlenségnek fogja venni, de nem tudom értelmezni őket. A Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásának és tevékenységének átláthatóságát több módon segítjük elő. Egyrészt a Magyar Nemzeti Bank minden negyedév végén a honlapján közzétesz egy negyedéves jelentést, ami a Nemzeti Bank egészének az elmúlt negyedévi működését, gazdálkodását bemutatja. Nem tudom, melyik az az állami szervezet, amely negyedévente beszámol a nyilvánosságnak az előző negyedévben lefolytatott tevékenységéről. Nem hiszem, hogy egy intézmény ennél transzparensabb lehet, arról ne is beszélve, hogy éves jelentést közzé szoktunk tenni, hogy a felügyelőbizottságot pontosan ugyanúgy tájékoztatjuk a gazdálkodási kérdésekről, ahogy az elnök tájékoztatva van, hogy a felügyelőbizottság elnöke meg van hívva a vezetői bizottság összes ülésére, ahol a Nemzeti Bank nem alapvető tevékenységével, hanem gazdálkodásával kapcsolatos kérdéseket tárgyaljuk. Tehát nem tudom, mit lehetne még tenni a transzparencia érdekében. Azt gondolom, hogy az állami szervekkel összehasonlítva a Nemzeti Bank működésének transzparenciája mintaszerű.

Ami a befektetésekkel kapcsolatos problémákat illeti, három jelentős befektetése van a Nemzeti Banknak. Az egyik a pénzjegynyomda, aminek a tavalyi adózott eredménye 900 millió forint volt, és ezt az egészet osztalékban, kifizette. A másik a Magyar Pénzverő, amelynek tavalyi adózott eredménye 415 millió forint volt, és ezt osztalékban kifizette. A harmadik a KELER, amely durván 2 milliárd forint eredményt ért el, osztalékot nem fizetett. Én őszintén szólva nem tudom értelmezni azt, hogy milyen probléma van a Nemzeti Bank leányvállalatainak gazdálkodásával, amelyek együttesen 3,5 milliárd forint nyereséget produkáltak az előző évben.

Az adatvédelmi kérdésekre nem tudok válaszolni, mert egyszerűen nem is tudom, hogy miről van szó.

Ami az általános megjegyzését illeti Babák képviselő úrnak, én próbálok tényszerűen, korrekten, a felvetésekre számokkal, adatokkal reagálni. Nem hiszem, hogy a hangomban bármilyen tiszteletlenség rejlett volna. Ha így lenne, azt sajnálom, de én ezt nem tapasztalom.

Ami a felügyelőbizottság javaslatait illeti, azt gondolom, a Magyar Nemzeti Bank a múltban is és a jelenben is a felügyelőbizottság tényekkel alátámasztott észrevételeit figyelembe fogja venni. Ha a tények ezeket az észrevételeket nem támasztják alá, akkor ezeket nehéz figyelembe venni. Tehát ha azt mondja a felügyelőbizottság elnöke, hogy autóra túl sokat költünk, és kiderül, hogy feleannyit költünk, mint négy évvel ezelőtt, ezzel nem nagyon tudok mit kezdeni. Lehet persze még kevesebbet. Azt is lehet, hogy semmit nem költünk autóra, de tulajdonképpen meg is lehetne szüntetni a Nemzeti Bankot, csak akkor a feladatot nem lehet elvégezni. Azt gondolom, addig lehet a költségeket csökkenteni, amíg az a Nemzeti Bank működését nem veszélyezteti.

Itt szeretném tájékoztatásul megjegyezni, hogy az idén is csökkenni fognak a Magyar Nemzeti Bank költségei, durván 800 millióval, és csökkenni fognak ezen belül a bérköltségek is, durván 1,5 százalékkal fognak még tovább csökkenni.

Ami a ciprusi kérdést illeti. Azt kellett megállapítanunk, és erről négyoldalas levelet írtam a felügyelőbizottság elnökének, hogy mivel ennek a cégnek kapcsán összeférhetlenség a jegybanktörvény alapján nem állt fenn, ezért ebben a kérdésben a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága nem illetékes. A Magyar Nemzeti Bank vezetőinek vagyoni helyzetével kapcsolatban van egy bizottság, amely illetékes, ez a parlament mentelmi, nem tudom pontosan a bizottság nevét. Én ennek a bizottságnak 2009 végén benyújtottam a vagyonbevallásomat, 2010 végén benyújtottam a vagyonbevallásomat írásban, nem szóban, tiszteletteljesen, ugyanúgy, ahogy minden más erre kötelezett. Ezek a vagyonbevallások nem tartalmazták ezeket a cégeket, ergo én azt állítottam írásban ezekben a vagyonbevallásokban, hogy ezeket a cégeket annak rendje-módja szerint értékesítettem. Ha a bizottságnak ezzel kapcsolatban bármilyen kérdése, kétsége van, akkor természetesen annak rendje és módja szerint állok rendelkezésükre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mi is köszönjük, elnök úr. Némi műfajkeveredés van, még mindig a kérdéseknél tartunk. Herman képviselő úr!

HERMAN ISTVÁN ERVIN (Fidesz): Elnök úr említette a beszámolójában, hogy 46 milliárd forintos veszteséggel zárták a gazdálkodásukat. Ezek után szeretném megkérdezni, mi indokolta a több tízmilliós forintos zongorabillentyűs logóváltást.

A második kérdésem a következő lenne. A beszámolóban szintén említette elnök úr, hogy a pénzügyi stabilitás fontos feladata a Magyar Nemzeti Banknak. Akkor hogyan lehetséges az, hogy a Magyar Nemzeti Bank vezetése nem érzékelt, hogy a kereskedelmi bankok deviza alapú hitelezésének következtében a magyar lakosság milyen csapdába került? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezek valóban kérdések voltak. Tessék parancsolni, elnök úr!

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Ahogy azt Járai elnök úr is említette, a Nemzeti Bank veszteségének zöme nem a működési költségek miatt alakult ki, hanem azért, mert a devizaárfolyamok, illetve a magyar és nemzetközi kamatok számunkra kedvezőtlenül alakultak a múlt évben. A Nemzeti Bank a válság után kénytelen volt jelentősen növelni a devizatartalékait. Ezek a devizatartalékok alapvetően euróban vannak, ezek kamata 1-2 százalék, tehát nem jelentős. Tehát az eszközoldalon az alacsony kamatozású devizatartalékok vannak, a forrásoldalon pedig forint, aminek a kamata magasabb. Ettől be van kódolva egy kamatvesztés a jegybank mérlegében, amit, ha a devizaárfolyamok kedvezően alakulnak az év során, magyarul a forint gyengül ebből a szempontból kedvezően, hangsúlyozom, akkor ezt a devizaárfolyam-nyereség kompenzálni tudja. Ha olyan év van, amikor a forint nem gyengül, akkor ezt a kamatvesztéséget a devizaárfolyam-nyereség nem tudja kompenzálni, tehát ilyen értelemben a helyzetből következik egy jelentős veszteség.

Na most, az arculatváltás költségei pedig a működési költségekben jelentkeztek, amit, ha emlékeznek rá, egymilliárd forinttal csökkentett a Nemzeti Bank. Ehhez képest költöttünk arculatváltásra. Hogy miért volt erre szükség? Azért volt erre szükség, mert egy archaizáló, XIX. századi stílusú és szimbolikát tartalmazó, elektronikus felületeken használhatatlan logó nem felel meg egy modern jegybank képének. Ráadásul felméréseink is azt bizonyítják, hogy éppen a fiatalok körében kell a jegybank szerepét tudatosítani, és ennek része egy XXI. század igényeinek és a jegybank jelenlegi teljesítményének megfelelő logó. Egyébként szeretném hangsúlyozni, hogy ez a költség a Nemzeti Bank működési költségéhez képest minimális volt, és az egymilliárdos megtakarításhoz képest is elhanyagolható összegű.

Ami a devizahitelekre vonatkozik, talán Járai elnök urat kellene inkább megkérdezni, mert a devizahitel-állománynak közel 70 százaléka az ő ideje alatt épült föl az országban. Azt tudom mondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank folyamatosan figyelmeztetett a devizahitelek kockázataira. Én, ugye, 2007 márciusában kerültem a jegybankhoz, és 2007 októberében indítottunk egy kezdeményezést a pénzügyi stabilitási bizottságban, ahol akkor a Pénzügyminisztérium és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete vett részt a jegybankon kívül, ahol az éppen akkor elharapózó jenhitelezés kapcsán igyekeztünk rábírni a társhatóságokat, hogy lépünk fel ez ellen, és nemcsak a jenhitelezés ellen, hanem a devizahitelezés kockázatai ellen is. 2007 októberében írtam levelet a PSZÁF vezetőjének, ezek után a PSZÁF egy vezetői körlevelet adott ki 2007. október 29-én a bankok számára, majd tovább folyt a kezdeményezés, és 2008. február 5-én megjelent a PSZÁF-MNB közös ajánlása a bankrendszer részére a devizahitelezés rendszerszintű kockázatairól, valamint ezen kockázatok prudens felméréséhez és kezeléséhez kapcsolódó intézményi és fogyasztóvédelmi követelményekről, különös tekintettel a jenhitelezésre.

Akkor készült ez a kis brosúra is (*Felmutatja.*), ami aztán a PSZÁF kiadásában jelent meg 2008 során. „A PSZÁF a fogyasztókért – Devizahitelek - Tényleg értem?” Ez a brosúra címe, ami azt a célt szolgálta, hogy minden bankfiókban kerüljön elhelyezésre. És bár ezt a PSZÁF adta ki, a szöveget a Magyar Nemzeti Bank és a PSZÁF munkatársai együtt alakították ki. Ezenkívül 2009-ben a mi kezdeményezésünkre bocsátotta ki a kormány a körültekintő hitelezésre vonatkozó kormányrendeletét, ami jelentősen korlátozta a devizahitelezést. Persze, lehet azt mondani, hogy már válság után vagyunk 2009-ben, de szeretném mondani, hogy akkor sem volt senki más még a Nemzeti Bankon kívül, aki erre a korlátozásra javaslatot tett volna. Tehát azt gondolom, ez talán bizonyítja azt, hogy a Nemzeti Bank fölismerte a problémát, élen járt ennek megoldásában, de a Nemzeti Banknak nem voltak és nincsenek saját szabályozási eszközei a devizahitelezés korlátozására. És amikor más országokban korlátozták a devizahitelezést, ott is túlnyomórészt felügyeleti és nem

jegybanki eszközökkel tették. És amikor a jegybankok tették ezt, azért volt, mert azokban az országokban a felügyelet a jegybankon belül működnek. Ilyen a helyzet Romániában, Horvátországban és Szerbiában, hogy csak néhány példát említsek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, elnök úr. Kérdést kíván föltenni Veres képviselő úr.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Bizottság! Miután a vita más irányban formálódott az eddigiekben ahhoz képest, mint ahogy az várható volt, ezért nekem is lenne néhány kérdésem, ugyanabban az irányban, mint amelyikbe elment a vita. Járai Zsigmondtól szeretném megkérdezni, hogy miután 2002-ben eléggé hangosan tiltakozott a jegybank felügyelőbizottságának létesítése, létrehozása ellen, a jegybanktörvény azon módosításával kapcsolatban, hogy egyáltalán ilyen testület életre hívására sor kerül, vajon mi az oka annak, hogy úgy ítélte meg, hogy az akkori álláspontjával szemben ebben most szerepet vállal. Mi a megváltozott álláspontjának szakmai indoka? Mi a személyes indoka?

Vajon hogyan ítéli meg a felügyelőbizottság elnökeként azt a módot, ahogyan a nyilvánosság gyanúját leleplező jellegű megállapításokról számol be? Mennyiben segíti ezzel a jegybank működését? Mennyiben segíti ezzel a jegybank tekintélyének erősítését? Mennyiben segíti ezzel Magyarország tekintélyének erősítését, amikor például itt a Szijjártó úr által hangoztatott pénteki közleményekre is sor került?

Miután elhangzott már itt jegybankelnök úrtól is, hogy megkapta öntől azt a tervezetet, amelyet ön készített a mostanában sarkalatosnak mondott törvények közé tartozó jegybanktörvényre vonatkozóan, vajon hogyan ítéli meg ezen törvényjavaslat kialakításában játszott szerepét ama másik kalapjában, miszerint ön a CIB Pannónia egyik tulajdonosa, annak is egy tisztséggel rendelkező vezetője? Vajon mennyiben van a két dolog összhangban egymással, és hogyan ítéli azt meg, hogy a jövőbeni jegybanktörvény kialakításában ebbéli minőségében vállalt szerepe mennyire egyeztethető össze egyébkénti piaci szereplőként vállalt szerepével?

Az elmúlt időszakban fb-elnöki tevékenységeként kapott-e a jegybank monetáris politikájára vonatkozóan információkat? Kapott-e jegybankon belülről ilyen információkat? Ha igen, akkor ossza meg velünk ebbéli ismereteit, amit ilyen körből önhöz eljuttattak információként! Hogyan vélekedik Járai Zsigmond arról a szándékról, amely többféle forrásból érzékelhető volt az elmúlt hetekben, nevezetesen az a szándék, miszerint a Költségvetési Tanácsban, amelynek ön elnöke, és amelynek tagja a jegybank elnökeként Simor András, Simor András korlátozottan használhasson föl jegybankelnöki minőségében általa hozzáférhető tudást, információkat, számításokat? Tehát mi az ön személyes véleménye arról, hogy elindult egy olyan folyamat, amelynek során valakik meg akarják határozni, hogy a jegybank elnöke mit és hogyan használhat föl eme választott tisztségében? Mi az ön személyes véleménye erről? Hogyan látja a későbbiekben a költségvetési tanácsi működés feltételeinek objektív biztosítását egy ilyen kezdeményezés részbeni vagy teljes megvalósulása esetén? Köszönöm szépen, ennyi lenne most ebben a körben. Ha a vita elmegy egy másik irányba, akkor természetesen majd szeretnék ismételt kérdéseket föltenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Veres képviselő úr kérdéseihez kapcsolódó kérdéseket kíván föltenni Szijjártó alelnök úr, ezért most kivételesen neki is szót adok, azt követően pedig az elnök uraknak a válasza. Tessék parancsolni!

SZIJJÁRTÓ PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallhattuk azt a jegybank elnökétől, hogy a vezetői bónuszok a

jegybankban átlagosan 31 százalékot érnek el, és ezt le akarják vinni 25 százalékra. Ha azt várja az elnök úr, hogy emiatt megsüvegelik a Nemzeti Bankot, akkor kérjük, hogy ettől most tekintsen el. Viszont a tavalyi esztendőben 41,5 milliárd forintos veszteséggel zárt a jegybank. Azt szeretném megkérdezni, hogy a tavalyi esztendőben a vezetők mennyi bónuszt vettek föl ezek után, és van-e vajon még egy olyan vállalat, intézmény ebben az országban, ahol 41,5 milliárd forintos veszteség után a vezető elismerésre szándékoltan tud arról beszélni egy parlamenti bizottságban, hogy jó-jó, de 31-ről 25 százalékra fogjuk levinni a bónuszokat? Úgyhogy konkrétan azt szeretném kérdezni, tisztelt elnök úr, hogy tavaly 41,5 milliárd forintos veszteség mellett mennyi bónuszt osztottak ki a vezetők között.

A másik téma, amiről szeretném kérdezni, a devizahitelezés ügye. Erről ön volt szíves itt hosszasan beszélni. Azt is látom, hogy van a megszólalóknak egy meghatározott köre, akik azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy most aztán meg fogják győzni az országot arról, hogy a devizahitelezés ilyen mértékű elharapózásáról nem más, mint Járai Zsigmond tehet. Nyilván a felügyelőbizottság elnöke rendkívül boldog lenne, ha ilyen hatással és hatókörrel rendelkezne a magyar gazdaságot és a magyar lakosság döntéseit illetően, de nyilvánvalóan ön is, elnök úr, a szocialista képviselőtársaink is és mindazok, akik úton-útfélen ezt hangoztatják, belátják, hogy – a butaság szót ne használjam – ez egy elég útszéli badarság. Aki ezt állítja, és ezt a képet akarja festeni, egyszerűen hazudik. Ugyanis, tisztelt képviselőtársaim, arról a jegybankelnök úr hosszasan beszélt, hogy a Nemzeti Bank milyen figyelmeztetéseket küldött a nyilvánosságnak, a kormánynak, gondolom én, a Bankfelügyeletnek arra vonatkozólag, hogy a devizahitelezés ilyen mértékű elharapózása Magyarország szempontjából milyen negatív következményekkel, a családokra nézve milyen kockázatokkal járhat. Ezt egyébként megtette, tisztelt elnök úr, az ön elődje is, Járai Zsigmond, aki szintén különböző fórumokon számtalanszor jelezte a kormánynak, hogy ebből még óriási baj lehet. Hogy mást ne mondjak, például a svájci nemzeti bank elnökének jelzése alapján.

Na most, ugye, ül itt a teremben volt szocialista pénzügyminiszter, akitől megkérdezhetnénk, hogy akkor ezek fényében a kormány mit tett, de mivel nem Veres János meghallgatása szerepel a bizottság napirendjén, ezt a kérdést nem tudom feltenni. Lehet, hogy lesz majd más fórum, ahol tőle ezt valaki megkérdezi, de mindenesetre azt szeretném aláhúzni, hogy abban a 8 esztendőben, amíg a két úr töltötte be a jegybankelnöki pozíciót, és számtalan jelzést küldtek mindketten a kormánynak arról, hogy micsoda óriási veszélyek és kockázatok állnak fenn a devizahitelezés kapcsán, addig a kormány egy jöttányit nem lépett annak érdekében, hogy meggátolja ezt a folyamatot. Ha 2010 nyarán az első gazdasági akciótervben volt lehetőség, tisztelt miniszter úr, arra, hogy a kormány elrendelje, hogy deviza alapú hiteleknel ne lehessen jelzalogot bejegyezni lakásokra, akkor ezt a lépést talán meg lehetett volna tenni korábban is, és ma sok százezer család nem lenne abban az elviselhetetlen helyzetben, mint amilyenben van most.

Tehát azt szeretném kérni azoktól, akik az elmúlt 8 esztendőben döntési pozícióban voltak, hogy ne próbálják a felelősséget rákenni arra, akinek ebben nincsen felelőssége, hanem vizsgálják meg, reméljük, egyszer valaki meg is fogja vizsgálni, hogy vajon ők miért nem léptek ebben az ügyben. Úgyhogy, tisztelt Simor elnök úr, öntől azt szeretném kérdezni azok fényében, amiket elmondott, ön egyetért-e azzal, hogy egy ország pénzügyi kitérttségét leginkább az okozza, ha az adósságai alapvetően devizában vannak nyilvántartva. Gondolok itt magára az államadósságra, amelynek szerkezete az elmúlt években jelentősen megváltozott, amellet, hogy jelentősen nőtt az államadósság a teljes nemzeti össztermékhez viszonyítva, de a szerkezete is jelentősen megváltozott. Ha jól emlékszem, az önök jelentéseiben is ezt olvashattuk. Az államadósság növekedésének okait vizsgáló albizottság számára önök is leírták, hogy a devizakerkezet jelentősen megváltozott. Korábban alapvetően forintban létezett az államadósságunk, ehhez képest több mint a fele már devizában van, és a lakossági eladósodottság is nagymértékben, a szükségesnél és szerencsésnél mindenképpen

nagyobb mértékben devizában van. Ezért szeretném öntől kérdezni, ön egyetért-e azzal, hogy egy ország, jelesen Magyarország pénzügyi kiszolgáltatottságához jelentős mértékben hozzájárul az, hogy a családok nagy része devizában adósodott el.

Ennek megfelelően szeretném szakmai véleményét kérni arról, hogy ön szerint egy ország stabilitását növeli, illetve javítja-e az, ha csökkenti az államadósságát, és csökkenti a devizában meglévő hiteleket, akár az államadósságról, akár a családok adósságáról van szó. És ön szerint az növelni fogja-e Magyarország pénzügyi stabilitását, ha a kormány intézkedéseinek megfelelően a lakossági devizahitelek mértéke jelentősen csökken? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Először Járai urat kérem arra, hogy válaszoljon Veres képviselő úr kérdéseire, majd ezt követően Simor elnök urat, hogy válaszoljon Szijjártó alelnök úr kérdéseire. Tessék parancsolni!

JÁRAI ZSIGMOND, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Veres képviselő úr sok kérdést tett föl. 2002-ben valóban úgy gondoltam, hogy a jegybank ellenőrzését a parlament többféleképpen oldhatja meg, mivel a jegybank alapvetően a parlament alá tartozó szervezet. Ez megoldható úgy, hogy a bizottság végzi az ellenőrzési tevékenységet az Állami Számvevőszékkel együtt, vagy megoldható úgy, hogy felügyelőbizottságot nevez ki a parlament, és a felügyelőbizottság végzi az ellenőrzését. Miután 2010-ben is így döntött a parlament, hogy felügyelőbizottságot nevez ki, arra bízta a jegybank gazdálkodásának ellenőrzését, úgy gondoltam, hogy ezt el tudom vállalni.

Egyébként el kell mondjam, hogy az Állami Számvevőszék megállapításai számos tekintetben hasonlóak a felügyelőbizottság megállapításaihoz. Például azt, hogy a bérek 2010-ben átlagosan 36 százalékkal haladták meg a kereskedelmi banki béreket, a vezetők jövedelmek 2009-ben és 2010-ben indokolatlanul növekedtek 5 százalékkal, miközben a kereskedelmi banki vezetői jövedelmek 4 százalékkal csökkentek. Ezeket az Állami Számvevőszék is megállapította, kifogásolta. Ennek ellenére, Babák képviselő úrnak is azt tudom mondani, hogy a Nemzeti Bank az idén is tovább növelte a vezetői béreket, és nem fogadta el sem a felügyelőbizottság, sem az Állami Számvevőszék ajánlását, hogy álljon át a kereskedelmi banki átlagos bérszínvonalra, és drasztikusan csökkentse a bónuszokat. A bónuszt nehezen lehet értelmezni a Nemzeti Bankban, miután a kereskedelmi banki bónuszok általában a nyereséghez kapcsolódnak. Ott ezért csökkentek egyébként a jövedelmek. Az MNB-ben nehezebben értelmezhető.

Az autóknál ugyanezt állapítja meg az Állami Számvevőszék is. Pillanatnyilag 35 darab személyi használatú gépkocsija van a Nemzeti Banknak. Csak példaként elmondom, hogy a svéd jegybankban 2 darab autó van, de számos más jegybankot lehetne idézni, ahol sokkal kevesebb van. Úgy gondolom, teljesen indokolatlan teljes költségtérítés mellett középvezetőknek, gyakorlatilag állami pénzből, gépkocsikat juttatni. Ennek ellenére 2010-ben 4 darab új gépkocsit szerzett be a jegybank. Ezt a felügyelőbizottság, a Számvevőszék többször kifogásolta.

A képviselő úr második kérdéskörére, amennyiben bűncselekmény gyanúját emlegeti a felügyelőbizottság, az mennyiben segíti az MNB megítélését, azt gondolom, hogy nagymértékben. Ugyanis mind a parlamentnek, mind a magyar lakosságnak, a pénzpiacoknak is egyértelműen az az érdeke, hogy minden teljesen tisztán menjen a Nemzeti Bankban, átlátható legyen a gazdálkodás, tisztességgel tartsák be a szabályokat. Egyébként megítélésem szerint ez nemcsak a Nemzeti Bankra vonatkozik, hanem a kereskedelmi bankokra, az államapparátusra, bármilyen, állami pénzből gazdálkodó szervezetre, de magánpénzből gazdálkodó szervezetre is. Azt gondolom, teljes mértékben összeférhetetlen lenne a

felügyelőbizottság elnökeként a parlament előtt tett eskümmel, ha a felügyelőbizottság próbálna ilyen bűncselekményeket eltitkolni vagy nem nyilvánosságra hozni.

Ilyenek az összeférhetlenségi kérdések is. El kell mondjam, hogy két összeférhetlenségi szabály van a jegybanktörvényben. Az egyik a Simor úr által idézett 57. §, amelyik azt mondja ki, hogy nem lehet részesedése pénzintézetben, és valóban, ezt megállapította a felügyelőbizottság, elnök úrnak nem volt részesedése pénzintézetben. A második, az 58. § viszont azt mondja ki, hogy nem végezhet olyan tevékenységet, amely monetáris politikai döntéshozó tevékenységével összeegyeztethetetlen. Ezzel kapcsolatban merültek föl aggályok. Én ugyanis úgy gondolom, hogy teljes mértékben összeegyeztethetetlen bármelyik monetáristanács-tag tevékenységével az, ha pénzügyi tanácsadó kft. vagy egy ciprusi kft. tulajdonosa. Egyébként életemben nem hallottam ilyet, hogy jegybankelnöknek két tanácsadó kft.-je legyen, egy Magyarországon, egy Cipruson bejegyezve. Komolyan mondom, nem is akartam elhinni, amikor ezeket az adatokat megtaláltam. A felügyelőbizottság ezt aggályosnak tartotta. Azt gondolom, ezek tisztázása nagymértékben segíti Magyarország tekintélyének, megítélésének javítását.

A jegybanktörvény tervezetéről azt tudom mondani, hogy nem én készítettem. Megkérdezte a véleményemet a jegybanktörvény készítésében illetékes Nemzetgazdasági Minisztérium, Igazságügyi Minisztérium. Én elmondtam a véleményemet, és ez semmilyen mértékben nem befolyásolja a CIB Pannóniában lévő felügyelőbizottsági tagságomat. Az ugyanis nem jegybank, hanem egy biztosító társaság.

Monetáris politikai információkat kaptam-e a jegybankból? Azzal kezdtem, hogy a felügyelőbizottság nem illetékes a monetáris politika megítélésében, de ha azt kérdi képviselő úr, akkor azt mondhatom, hogy ugyanazokat az információkat kaptam, amik az újságból elolvasható, vagy amiket a nyilvánossággal megosztottak. Azt is kérte, hogy osszam meg a bizottsággal a véleményemet. Az a véleményem, hogy nem megfelelő a jegybank monetáris politikája, nem támogatja kellőképpen a gazdaságpolitika megvalósítását. De ezt nem mint felügyelőbizottsági elnök mondom, hanem mint a sajtót tanulmányozó ember.

A Költségvetési Tanácsban nem vettem észre olyan törekvést, amely akár az Állami Számvevőszék, akár a jegybank elnökének információit korlátozni igyekezne, vagy arra törekedne, hogy ne használhassa fel azokat az információkat, amelyeket munkája során szerzett. Nem is értem a kérdést, megmondom őszintén. Azt gondolom, hogy itt valami félreértés lehet. Ha lennének ilyen törekvések, akkor ezeket nyilván nem támogatnám. De elképzelni nem tudom, hogy miről van szó. Ez valószínűleg valamilyen félreértés. Mind a két szervezet elnöke úgy vesz részt a Költségvetési Tanács ülésén, hogy az általa képviselt szervezet véleményét is képviselheti. Előtte megkapja mindenki a költségvetést véleményezni, a szervezet is megkapja. Hogy milyen anyagot készítenek, az az ő dolguk, a Költségvetési Tanács pedig e szervezetek vezetői által elmondottak figyelembevételével hozza meg a döntését. Ez most is így volt. Semmilyen erre irányuló korlátozást nem tapasztaltam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Simor elnök úr, parancsoljon!

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Szijjártó képviselő úr kérdésére a vezetői bónuszokat illetően bevallom, hogy nem tudom megmondani összegerszerűen most, hogy mennyi volt 2010-ben. Írásban nagyon szívesen eljuttatom a bizottság elnökéhez ezt az információt. Azt gondolom, a dolog elvi része ennél sokkal fontosabb. Nevezetesen, hogy kaphat-e a Nemzeti Bankban vezető beosztású dolgozó bónuszt, ha a bank veszteséget termel. Azt kéne ehhez figyelembe venni, hogy a Magyar Nemzeti Bank nem nyereségérdekelt intézmény, különös tekintettel arra, hogy ha nyeresége keletkezik a banknak, az nagymértékben azért keletkezik, mert a forint leértékelődik. Ha azt gondolják, hogy nekem

jutalmazni kéne a vezetőket azért, mert a forint leértékelődik, elég sajátos érdekeltséget teremteni a Nemzeti Bankban. Amikor a forint felértékelődik, veszteség képződik a Nemzeti Bankban.

Ebből következően, ezt egyébként nem én találtam ki, amikor Járai elnök úr volt az elnök, akkor is így volt, a Nemzeti Bankban a dolgozók bónuszt úgy kapnak, hogy az év elején meghatározunk bizonyos célokat, hogy kinek mit kell elérni. Egyrészt a Magyar Nemzeti Bank egészére, másrészt a különböző szakterületekre, harmadrészt egyéni célokra lebontva. Ezeket a célokat mérjük vissza az év végén, és ehhez mérjük a megfelelő bónuszokat. Sokszor van az is egyébként, hogy a kereskedelmi bankokban nagy bónuszokat fizetnek, a Nemzeti Bankban pedig nem. Van olyan év, amikor a kereskedelmi bankokban egyáltalán nem fizetnek bónuszt, a Nemzeti Bankban pedig fizetnek, mert a Nemzeti Bank nem egy vállalkozás. Ez egy intézmény, aminek a sikerességét nem abban mérik, hogy mennyi eredményt produkált. Egyébként ezzel nem vagyunk egyedül így. Ha valaki olvasta a svájci nemzeti bank elnökének múlt heti nyilatkozatát, ő azt mondta, hogy a svájci nemzeti bank nem eredményorientált intézmény, monetáris politikai céljai vannak. Ezeket a monetáris politikai célokat követi, és az eredmény ennek következménye.

Ami Szijjártó képviselő úr másik kérdésére vonatkozik, a pénzügyi kitettségre. A Magyar Nemzeti Bank nagyon sokszor elmondta, hogy az ország sebezhetőségét alapvetően az adósságállomány okozza. Részben az állam adósságállománya, ami ismereteim szerint durván 40 százalékban devizában áll fenn, részben a lakosság adósságállománya, aminek durván 60-70 százaléka áll fenn devizában. Ez a magyar gazdaság sérülékenységének alapvető forrása. Ebből következően a sérülékenység úgy tud csökkenni, ha ez az adósságállomány is csökken. Nem okvetlenül abszolút értékben, hanem a GDP arányában. Ez nyilvánvalóan csak egy hosszú, fájdalmas folyamat eredményeképpen tud megvalósulni, ezt ilyen csodaszámba menő egyszeri intézkedésekkel vélhetően nem lehet hatékonyan szolgálni.

Ami a felügyelőbizottság elnökének néhány megjegyzését illeti. Itt nemcsak arról van szó, hogy a jegybankot így is lehet ellenőrizni, meg úgy is lehetne ellenőrizni. A felügyelőbizottság elnöke ennél határozottabban foglalt állást. Idézem. 2002 májusában azt mondta, hogy „Csorbítja a jegybank függetlenségét a kormány által benyújtott törvényjavaslat, amely szerint politikai pártok delegáltjaiból és a pénzügyminiszter két kinevezettjéből álló felügyelőbizottságot kívánnak felállítani a Magyar Nemzeti Bankban.”

Majd 2002 júniusában: „Az MNB jogszerű működését és gazdálkodását belső ellenőrzés, független könyvvizsgáló, az ÁSZ ellenőrzi, semmi szükség nincs egy negyedik kontrolláló szerv felállítására.” Egyébként ezt igazolta ma is a felügyelőbizottság elnöke, amikor azt mondta, hogy az ÁSZ ugyanazt állapította meg, mint a felügyelőbizottság. Akkor kérdezem én, miért van szükség mind a két szerv ellenőrzési tevékenységére. Végül 2007 februárjában mondta, idézem: „A felügyelőbizottság megítélésem szerint teljesen feleslegesen működik.”

Tehát ez volt 2007-ig a felügyelőbizottság jelenlegi elnökének véleménye. Ezek után már csak azt nem tudom, hogy két év múlva, ha esetleg ő lesz az MNB elnöke, akkor mit fog mondani az MNB gazdálkodásáról, ha például ugyanannyi lesz a működési költsége, mint a jelen évben?

Ami a béreket illeti. A jegybank az elmúlt évben a vezetői béreket nem növelte. Pont. Tehát nem igaz az az állítás, hogy a vezetői bérek a jegybankban az elmúlt évben növekedtek volna. Ha az autók kapcsán a svéd jegybankot tekintjük mintának, akkor talán a fizetések kapcsán is érdemes lenne a svéd jegybankot mintának tekinteni. Azt gondolom, nem célszerű kiemelni egyes tételeket a kompenzációból. Ahogy említettem, mi a magyar kereskedelmi bankokhoz viszonyítjuk a jövedelmünket, vezető munkatársaink jövedelmét, a Magyarországon bejegyzett kereskedelmi bankok béreihez. Egyébként van, ugye, a Földhitel-

és Jelzálogbank, illetve az OTP. Azt gondolom, ezek magyar kereskedelmi bankok, még akkor is, ha tulajdonosaik között sok külföldi van.

Hirtelen nem tudom, hogy minden kérdésre válaszoltam-e. Ja, az összeférhetlenség kapcsán most már elnök úr helyesen fogalmazott, a felügyelőbizottság nem állapított meg összeférhetlenséget. Aggályosságot állapított meg. Itt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy egy társaság tulajdonlása nem tevékenység. Sem a Nemzeti Bankról szóló törvény, sem bármilyen jogszabály alapján. Ennek kapcsán tehát összeférhetlenségről beszélni értelmetlenség. De ha már az aggályos dolgoknál tartunk. Én például aggályosnak tartom azt, hogy a Költségvetési Tanácsban ül három tag, a Nemzeti Bank elnöke és az őt két oldalról, satuban ellenőrző ÁSZ elnöke és a felügyelőbizottság elnöke. Ha a Nemzeti Bank elnöke éppen nem azt a véleményt alakítja ki a Költségvetési Tanácsban, amit ők ketten, akkor majd „jól megellenőrzik” őt. Tehát én például ezt is aggályosnak tartom, és a költségvetési tanácsi szerepvállalásban a függetlenséggel összeegyeztethetetlennek tartom.

Tehát azt gondolom, jobb lenne, ha tartanánk magunkat a törvények által meghatározott összeférhetlenségi kategóriánál, mert aggályosságról sok tekintetben lehetne beszélni, de az nem definiálható kategória. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr. Dancsó képviselő úr következik.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A lassan másfél órás, méltatlan vitának is nevezhető meghallgatás azt mindenképpen megerősítette bennem, hogy jegybank független szervezet, hiszen Veres képviselő úr fölött egy kérdést arra vonatkozólag, hogy Járai felügyelőbizottsági elnök úrnak milyen véleménye formálódott 2002-ben, és mit ad a véletlen, Simor elnök úr azonnal elő tudja venni, és szó szerint felolvassa azt, hogy mit is nyilatkozott akkor Járai jegybankelnök úr. Ez számomra mindenképpen a függetlenség bizonyítéka, hogy ilyen véletlenek vannak egy 2010-es jelentés kapcsán, hogy egy 2002-es Járai Zsigmond-féle nyilatkozat lapul az MNB jelenlegi elnökének mellényzsebében. Ez, mondom még egyszer, számomra a függetlenség ékes bizonyítékát jelenti.

De maradjunk a vitában elhangzottaknál. Egyrészt, ha már ilyen sokszor fölmerült a ciprusi cég ügye, akkor tiszteletteljesen megkérdezem a jegybank elnökét, nem lenne egyszerűbb, ha aggályos, ha nem, talán a Nemzeti Bank, az ország érdekét is az szolgálná leginkább, ha azt mondaná ön, hogy eladtam ezt a céget, nincs nálam a cég, ennek adtam el, ennyiért adtam el, ennyit adóztam utána. És innentől kezdve ilyen ügy nincs. Igazán nem látunk ebben tisztán. Ezeket a kérdéseket mindenképpen tisztázná, ha ön elmondaná, hogy kinek adta el, mennyit adózott utána, hogyan zárta le ezt az ügyet. Azt hiszem, ezzel lehetne végre pontot tenni rá. Biztos önnek van igaza, jegybankelnök úr, hogy ez csak aggályként lett megfogalmazva, az ön részéről ez nem összeférhetetlen, ezt készséggel elhiszem önnek. De talán az lenne a leghelyesebb, ha már ilyen sok kétség fölmerült, mondja el, hogy történt az egész ügylet, és akkor egyszer és mindenkorra pontot lehetne tenni a végére.

És persze, ha nem tudunk pontot tenni az ügy végére, különösen egy tanácsadó cégnél azt is fölmerül, hogy akár tőzsdei ügyleteket rendezett vagy megbízásokat adott. Ezeket a kétségeket kellene eloszlatni, és akkor soha többet nem fog ilyen kérdést kapni, vagy ha igen, mindig visszautalhat arra, hogy a költségvetési bizottság 2011. október 10-ei ülésén mindenre részletesen válaszolt. *(Babák Mihály: Nem ezt teszi.)*

A 41,6 milliárdos veszteséggel kapcsolatosan. Kíváncsi lennék, hogy önök készítettek-e arra vonatkozó számításokat, és feltételezem, hogy igen, hiszen a jegybank elemzői csapatát fölkészültnek tartom, Magyarország talán legfölkészültebb elemzői csapatáról van szó, hogy a devizakitettségek milyen hatással van a Nemzeti Bank eredményére? Az hogyan befolyásolja? Hiszen e tekintetben még azt is lehet mondani, hogy az MNB-nek érdeke, hogy

minél nagyobb legyen a devizakitettség, hiszen ebben az esetben, ha az árfolyamok úgy alakulnak, ahogy alakultak, tehát a forint gyengül, akkor az eredménye növekszik, vagy egyáltalán eredmény keletkezik ezen az ágon. Tehát, mondjuk az elmúlt 1-2 évben ez a kitettség hogyan, mi módon befolyásolta vagy befolyásolhatja a jegybank eredményét? Vélhető, hogy ha önök olyan előrejelzéseket is készítenek, hogy amennyiben az államadósság csökken, a devizakitettség csökken, az milyen módon befolyásolja vagy befolyásolhatja az árfolyamváltozások következtében a jegybank eredményét?

Ez azért is fontos, mert a költségvetési tervezés szempontjából nem mindegy, hogy nekünk kell helytállni költségvetési oldalról az MNB veszteségeiért. Kell-e kalkulálni az elkövetkezendő években kalkulálni veszteséggel ilyen értelemben az MNB ágán vagy nem kell, hanem mondjuk befizető lesz az MNB? Tehát, ha készültek ilyen elemzések, szívesen venném, ha ezt eljuttatná jegybankelnök úr a bizottság tagjainak, mert ez nagyban segítené a munkánkat.

Ezzel kapcsolatosan mutatta jegybankelnök úr azt a brosúrát, hogy küzdöttek a túlzott devizaadósságok ellen, a devizahitelek túlzott mértékű elterjedése ellen. Azért úgy gondolom, elég kevés és szerény, ha erre futotta a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete és a Nemzeti Bank felelős vezetők részéről, hogy egy brosúrát elkészítettek, és ezt, ahogy mondták, minden kereskedelmi banki egységbe eljuttattak. Nem tudom, biztosan volt pénz rá, most ez engem nem is érdekel, mert tényleg méltatlan lenne azt firtatni, hogy ki nyomtatta, mennyiért. Hagyjuk ezt! De én ezt nagyon kevésnek érzem. Tehát, ha önök valóban úgy érezték, hogy ez ilyen méretű kockázatot jelent, ahogy ön is elmondta, akkor, úgy gondolom, a jegybanknak és talán a PSZÁF vezetésének is, mindenképpen vannak, voltak olyan monetáris politikai eszközök a kezében, amivel azt érte volna el, hogy ne érje meg a kereskedelmi bankoknak olyan mértékű devizahitelezést folytatni, mint amilyet folytattak. Tehát e tekintetben tettek-e önök javaslatot az akkori kormánynak, felvetettek-e lehetőségeket? Bár ez nem jó kérdés, hiszen önöknek autonóm módon meg kellett volna lépni ezeket az intézkedéseket, ha önök valóban függetlenek e tekintetben, amelyek a kereskedelmi bankok számára nem tette volna jövedelmező üzletággá a deviza alapú hitelezést. Köszönöm szépen, elnök úr, ezek lettek volna a kérdéseim.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ez több volt azért, mint kérdés, vélemény is volt. Nem baj, végül is. Még két képviselő úrnak adok lehetőséget, hogy kérdést tegyen föl. Tukacs képviselő úr és Szijjártó képviselő úr akar kérdést föltenni, és utána a kérdéseket lezárom. Utána következnek majd a vélemények. Tessék parancsolni!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, hogy lehetőséget ad a kérdésre. A kérdésem némileg formabontó, és kérem, tekintse ügyrendinek is ebben az értelemben, legalábbis az első részét. Miután elég szokatlan módon egy előterjesztés tárgyalásánál gyakorlatilag másfél órája a kérdéseknél tartunk, és osztom Veres képviselőtársam vélekedését, hogy ezek a kérdések a kormánypárti oldalról, különösen Szijjártó alelnök oldaláról meglehetősen irányzatosak, ezért úgy gondolom, tisztázni kellene valamit, mielőtt a bizottság ülése folytatódik. Elnök úr, ha megengedi, azt szeretném öntől kérdezni, hogy látta-e az Állami Számvevőszék elnökének önhöz intézett levelét, amelyben azt kéri, hogy ne zárjuk le vagy ne tárgyaljuk ezt a mai napirendet. A kérdésem arról szól, hogy kíván-e reagálni valamilyen módon erre a levélre az ülés időtartama alatt.

Kérdésem továbbá, hogy pontosan kialakíthassam majd a véleményemet, hogy Domokos elnök úr adott-e valamilyen bővebb tájékoztatást ennél. Adott-e bővebb tájékoztatást annál a néhány sornál, amiben azt kezdeményezi, hogy majd egy ÁSZ-vizsgálathoz kapcsolódóan tárgyalja ezt a parlament? Azért teszem fel ezt a kérdést, és ezt intézem egyébként a kormánypárti oldalon ülő képviselőtársaimhoz is, mert A) esetben oda

kívánják vinni a parlament elé a többségükkel általános vitára ezt a napirendet, és meg akarják-e szavazni, és ha ez így van, a vitának ezt az irányát teljesen méltatlannak tartom a szakmai bizottságához. Azt gondolom, mégis csak tisztességesebb lenne, ha a szakmai bizottság vitázna vagy véleményt mondana a Magyar Nemzeti Bank monetáris politikájáról, nem merülne el egyéb kérdésekben. A B változat, ha elnök úr vagy esetleg a kormánypárti többség azt kezdeményez, hogy ezt a vitát napoljuk el, hagyjuk nyitva, vagy esetleg ne is tartsuk alkalmasnak ezt a beszámolót általános vitára, akkor az eddig történeteket nem tudom másként értelmezni, mint a Magyar Nemzeti Bank elnöke elleni hajtóvadásatként.

Drága Uraim! Azért nem tudom másképpen értelmezni, mert ha a napirend nem a napirendről szól, hanem a Magyar Nemzeti Bank elnökéről szól döntő mértékben, akkor ez bizony hiba. Hiba, mert a Magyar Köztársaság Országgyűlésének szakmai bizottsága kockára teszi egy nemzeti intézmény, történetesen a Magyar Nemzeti Bank megítélését, jó hírnevét. Ezért tehát ezt hibának tartom, bűnnek. Nem akarok a klasszikus mondással élni. Ezért tehát nagyon jó lenne választ találni arra a kérdésre, hogy mi végre van itt ez a mai napirend, mert megmondom őszintén, a kérdések mellett valóban arra várnék személy szerint, hogy én is véleményt mondjak a Magyar Nemzeti Bank éves munkájáról, a 2010-esről is.

Különösen furcsának tartom az eddig történeteket akkor, ha a bizottság alelnöke, Szijjártó úr purifikátori buzgalmában a Magyar Nemzeti Bank vezetőinek jövedelméről kérdez akkor, amikor szeretné elfeledtetni a saját maga személyes helyzetét. Alelnök úr, személyes helyzetét abban a kérdésben, amikor azt hirdették, hogy kétfélmillió forint fölött keresni bűn, ugyanakkor ön pedig ezt tette. Tehát ezt nem tartom sem ízlésesnek, sem tisztességesnek. Szeretném leszögezni ezt, alelnök úr, mert úgy gondolom, hogy az ön kérdései indították el ezt a meglehetősen furcsa irányt, amit a bizottság jelenleg kormánypárti többséggel, úgy látszik, támogat. Én pedig tiltakozom ez ellen az irány ellen. Azt gondolom, a napirendről kellene beszélnünk, márpedig önök nem a napirendről beszélnek.

Különösen furcsa ez akkor, ha mindezeket a kérdéseket kormánypárti oldalról egy meglehetősen kormánypárti sajtótermék indítja el, a felügyelőbizottság elnökének nyilatkozatával. Ezért tehát élek a gyanúperrel, hogy a történések nem véletlenek, nem történik semmi véletlenül. Azt gondolom, tisztelt bizottság, hogy ha önök óvni akarják még ennek a bizottságnak a maradék szakmai tekintélyét, akkor próbáljunk meg irányt váltani ebben, tisztelt uraim. Elnök úr, köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt többféle szálon futott ez a hozzászólás képviselő úr részéről. Ami engem illet, két ügyben érzem illetékesnek magam. Az egyik az, hogy mi végett, mi célból javasoltam ezt a napirendet. Abszolút függetlenül attól, hogy mi jelent meg kormánypárti napilapban vagy bárhol, abból a szent meggyőződésemből fakadóan, hogy az egyik nemzeti intézmény éves tevékenységéről van szó, ami, eléggé el nem ítéhető módon, évek óta nem volt a parlament plenáris ülésén. Kezdeményeztem a parlament alelnökénél azt, hogy szíveskedjék a Házbizottságban ezt fölvetni. Ott megteremtődött a konszenzus, hogy valóban ideje lenne ezt a kérdést a plenáris ülés elé vinni. Ennek előzménye a mai vita. Engem semmiféle sajtó- és más információ nem befolyásolt.

Ami a másik kérdést illeti, hogy mit kezdek a Számvevőszék elnökének levelével. Ezt a levelet Domokos elnök úr nemcsak nekem, hanem a bizottság két alelnökének is eljuttatta, az én levelem másolatát pedig eljuttattuk mindenkinek, tehát mindenki tudja, mi van ebben a levélben. Nem titok, hogy azt kéri a Számvevőszék elnöke, hogy ma ne zárjuk le a vitát erről a két fontos dokumentumról, hanem majd akkor legyen föltéve az i-re a pont valamilyen formában, ha a Számvevőszék azt a jelentését idehozta, ami a jegybank gazdálkodásával és egyéb vizsgálati eredményekkel kapcsolatos. Erről még nem döntöttünk, ez előttünk áll. Úgy érzem, Tukacs képviselő úr megjegyzéseiből ez a kettő érintett engem.

A Szijjártó képviselő urat illető felvetés ügyében döntse el alelnök úr, hogy kíván-e reagálni erre a meglehetősen személyes természetű kérdésre. *(Szijjártó Péter: Kérdést szeretnék föltenni.)*

Rendben van, ha kérdés, kérdés. Tessék, alelnök úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Engedje meg, hogy Simor elnök úr előző mondataihoz kapcsolódjak, mert nagyon a lényegre tapintott. Ön azt mondja, hogy a Nemzeti Bank nem vállalat, nem nyereségorientált, nem annak alapján lehet megítélni a sikerességét, hogy éppen pozitívummal vagy veszteséggel zárja a tevékenységét egy esztendő végén. Ez valószínűleg lecsupaszítva a helyzetet, így is van. Viszont akkor hadd kérdezzem meg öntől, ön hogyan ítéli meg, tisztelt elnök úr, a 2010-es évben mi volt az a siker, ami miatt a bónuszok kiosztására sor kerülhetett. Szóval, a Nemzeti Bank működésében mi volt az a siker, mi volt az, amiben önök az ország talpra állítása érdekében ilyen elévülhetetlen érdemeket szereztek, esetleg segítették a kormány harcát annak érdekében, hogy az ország talpra tudjon állni abból a helyzetéből, amelyben átvette a kormányzást 2010-ben?

Ami pedig az idézetek felolvasását illeti, tisztelt elnök úr, engedje meg nekem, hogy én ne olvassam föl azt, hogy ön miket nyilatkozott a devizahitelesek ügyében, hogy miért nem kell őket segíteni, miért nincs ingyen ebéd, és az államnak miért nem kell közbenjárni a nehéz helyzetbe került családok védelme érdekében. Az ön szóvivője egészen kiváló szóvivői teljesítményt nyújtott az elmúlt hetekben, amikor az erre vonatkozó kérdésekre válaszolt. Magam a kollégákkal mindig szolidáris vagyok, tehát erre a témára hadd ne térjek vissza. De ha már idézeteket olvasunk, hogy korábban ki mit mondott, és utána valakinek a szóvivője azt mondja, hogy hát a korábbi gondolatok igazságtartalmát a mostani körülményekre nem kell vonatkoztatni, akkor azt gondolom, elvárható az adott személy részéről, hogy ezt a nagyvonalúságot másokkal kapcsolatban is tanúsítsa. Minden bizonnyal volt olyan helyzet, amikor felesleges lett volna felügyelőbizottság a Nemzeti Bankban, a mostani helyzet, azt gondolom, nem ez. A felügyelőbizottság tevékenysége, munkája és jelentései tökéletesen mutatják azt, hogy erre a felügyelőbizottságra igenis szükség van.

De most az idézeteket félretéve, inkább arra szeretném a kérni, arra világítson rá nekem az elnök úr, hogy a 2010-es évből mit tart sikernek a Nemzeti Bank szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. A kérdések sorát ezzel lezárom. Megadom a lehetőséget arra mindkét elnök úrnak, hogy ezekre a kérdésekre még tessenek válaszolni.

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Dancsó képviselő úr kérdésére, hogy most már öntsünk tiszta vizet a pohárba, nem tudok mást tenni, mint hogy harmadszor mondom el ma, hogy nyilatkoztam 2009 decemberében a Magyar Nemzetnek, 2010 januárjában vagyonynyilatkozatban hitet tettem amellet, hogy ezeket a cégeket értékesítettem, és ezt 2011. január elején a vagyonynyilatkozatomban megismételtem. Tehát, ha zűrzavar van, azt nem én okozom ebben a helyzetben.

A második, hogy van-e valami rossz érdekeltsége a Nemzeti Banknak, hogy az árfolyamok így vagy úgy mennek. Pontosan azért nincs, mert a dolgozók jövedelmét nem ahhoz kötjük, hogy milyen eredményt vagy adott esetben milyen veszteséget produkál a Nemzeti Bank. Egyébként hozzáteszem, próbáltam megvilágítani, a Nemzeti Bankban általában akkor keletkezik nyereség, amikor a forintárfolyam gyengül, és akkor keletkezik veszteség, amikor a forintárfolyam erősödik. Természetesen, a költségvetésben ennek pont a tükörképe zajlik le, tehát ha konszolidáljuk a Nemzeti Bank mérlegét és a költségvetés

mérlegét, akkor azt látjuk, hogy a devizaárfolyam-mozgások kiütik egymást. Ilyen értelemben a kettő semlegesíti egymást.

Amit a devizahitelezés kapcsán mondott, sajnos, nem állja meg a helyét. A jegybanknak nincsenek hatékony eszközei a devizahitelezés mérséklése érdekében. Egyébként ezt igazolja az, hogy a környező országokban, ahol mérsékelték a devizahitelezést, alapvetően nem jegybanki, hanem felügyeleti eszközöket használtak. Felhívom a tisztelt képviselő urak figyelmét arra, hogy valószínűleg holnap fog megjelenni az Európai Rendszerkockázati Tanács, amely egy európai szintű nemzetközi bankrendszeri stabilitási bizottság tulajdonképpen, devizahitelezés terjedéséről szóló elemzése. Ebben világosan leírják, hogy mik azok az eszközök, amelyekkel a devizahitelezést lehet korlátozni. Ebből is kiderül, hogy ezek alapvetően nem jegybanki eszközök. Egyébként a jegybank nemcsak brosúrárt bocsátott ki, hanem szabályozási kezdeményezési javaslatot is tett. Így Járai elnök úr idejében, 2005-ben a pénzügyi stabilitási bizottság számára tett a jegybank szabályozási javaslatot, majd az én időmben, 2008-ban a felügyelet számára, majd 2009-ben a kormány számára. Ezeket, a 2009-estől eltekintve, nem fogadták el sajnos.

Ami pedig azt illeti, hogy ki tudom-e találni az önök kérdéseit, úgy látszik, nemcsak Veres képviselő úr kérdését tudom kitalálni, hanem az önét is, ugyanis elhoztam itt azt az adatszolgáltatást, amit a kollégáim küldtek a Nemzetgazdasági Minisztériumba 2011. augusztus 15-én, ami egy ötéves eredményprognózist tartalmaz a Nemzeti Bank eredményére vonatkozólag. Egyrészt tartalmazza a 2011. első félévit, aztán a következő öt év várható eredményét. Ezt mi rendszeresen frissítjük. Tehát a Nemzetgazdasági Minisztérium évekre előre tisztában van azzal, hogy az akkori helyzetben mi a Nemzeti Bank várható eredménye. De ehhez azt is tudni kell, hogy ez a várható eredmény borzasztó gyorsan tud változni, például azzal, hogy 2011 szeptemberében volt a forintárfolyam 275, most 295 körül van. Ez jelentős befolyást gyakorol, és ez szinte egy-másfél hónap, a Nemzeti Bank eredményére. Tehát nagyon nehéz ezt prognosztizálni. Mindazonáltal mi változatlan árfolyamokat feltételezve ezt a prognózist rendszeresen elküldjük a Nemzetgazdasági Minisztériumba.

Szijjártó képviselő úrnak válaszol, hogy mik voltak azok a sikerek, amelyek a jutalmak kifizetését indokolták, a bevezetőmben megpróbáltam felsorolni azokat az eredményeket, amelyeket a Nemzeti Bank elért. Most megismételhetem még egyszer a bevezetőben foglaltakat, de azt gondolom, célszerűtlen lenne. Monetáris politika, devizatartalék-kezelés. Hogy csak egy példát említsek, a devizatartalék-kezelés során annak ellenére, hogy a világon csapkodtak a villámok jobbra-balra, és egyre kevesebb kibocsátó tudja a tartozásait fizetni, a Nemzeti Bank semmilyen tőkevesztése nem volt a devizatartalékain. Sőt, azt a hozamvárását, amit támasztottunk a devizatartalék-kezelők számára, meg is haladták a tavalyi évben. Hogy egy olyan példát mondjak, ami nem szerepelt az eredeti összefoglalóban. De ha részletesen kíváncsiak a bizottság tagjai az eredményeinkre, akkor minden szakterület céljait és a célokról szóló beszámolót szívesen eljuttatom az önök részére, és akkor nemcsak általában, hanem szakterületre lebontva meg tudják állapítani, hogy ki miért részesült jutalomban. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 13 órakor plenáris ülés kezdődik, szeretném, ha lezárhatnánk addig ezt a vitát, de természetesen senkibe sem fojthatom bele a szót. Annyi megjegyzést hadd tegyek, hogy itt a kérdésekkel együtt már számos vélemény elhangzott, és elnök urak is számos érdemi kérdésre válaszoltak. De én nem fojthatom bele senkibe a szót, viszont megkérdezem, hogy kinek van ezt követően véleménye. Olyan gondolatok, amelyek itt még nem hangzottak el. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az el nem hangzott vélemények között szeretnék idézni a felügyelőbizottság jelentésének 11. oldaláról. A működési költségek és ráfordítások bekezdésről van szó, 2.3. Egy táblázatot tartalmaz, amelynek lényege az, hogy mind a személyi jellegű ráfordítások esetén, mind a banküzemi általános költség esetén és ebből következően az összesen esetén is a 2010-es tervhez képest is és a 2009-es tényhez képest is több százalékpontos megtakarítások keletkeztek a Nemzeti Bank gazdálkodásában a 2010-es évben. Azért tartom fontosnak ezzel kezdeni, mert itt a vitából eléggé világosan látszik, hogy a kormánypárti képviselők igyekeznek egy olyan folyamatot összerosni és kvázi bélyegként kezelni, ami nem biztos, hogy a jegybank vezetői, dolgozói tevékenységének legfontosabb jellemzője lenne számszerűen.

Miért mondom ezt? A jegybank eredményessége alapvetően két dologtól függ. Függ attól, hogy vajon hogyan és mint folyik a monetáris politika az adott évben. Elnök úr kétszer visszatért itt, a kérdésekre adott válaszában arra, hogy a különböző monetáris döntések, illetve a bank által lebonyolított tranzakciók az árfolyamváltozás függvényében a bank eredményét pozitívan vagy negatívan hogyan befolyásolják. Ez egy olyan ügy, amelyre vonatkozóan a jegybanknak megvan a maga függetlensége az érvényes törvényi szabályozás szerint Európa minden országában, Magyarországon is.

A másik kérdés, ami befolyásolja a jegybank eredményességét, nem más, mint a gazdálkodásával kapcsolatos körülmények. A gazdálkodás legfontosabb számait, még egyszer mondom, a felügyelőbizottság jelentésében szereplő táblázat megfelelő adatai tükrözik leginkább. A sarokszám pedig azt jelenti, hogy a tervhez képest 96,1 százalékos, az előző évi tényhez képest 93,1 százalékos volt a költségek alakulása a 2010-es, a jelenlegi beszámolót érintő évben. Ezért azt gondolom, hogy eléggé világossá kell azt tenni, hogy a monetáris tevékenység eredményességétől függetlenül a működés költségeinek alakulása költségtakarékos gazdálkodás számait mutatja számunkra.

Ezért azt gondolom, hogy ami ehhez kapcsolt, akár javadalmazási, akár megítélésbeli, akár hatékonyságbeli, sok minden más lehet mondani kérdés, az, meggyőződésem szerint, a felügyelőbizottság jelentése alapján is rendben lévőnek ítélni. Hangsúlyozom természetesen, hogy nemcsak a felügyelőbizottság számai ezek, hanem a könyvvizsgáló által ellenőrzött értékekről van szó. Azért fontos erről beszélni, mert teljesen értelmetlen a 40 milliárd forintos, alapvetően a monetáris tevékenységből származó veszteség ilyen vagy olyan módon való felhántorgatása, amire itt több kérdés kapcsán sor került kormánypárti képviselők részéről. Ugyanis ez nem az a kategória, amelynek megítélése, minősítése azon jelzős szerkezetekben, amik itt elhangzottak, megfelelő szakmai megalapozottságra utalna. Szeretném azt kérni mindenkitől, hogy a későbbiekben ezt vegye figyelembe, hiszen az is elhangzott itt elnök úr kérdésre adott válaszában, hogy egyébként pedig a dolog költségvetési és jegybanki eredmény szempontjából végül is pozitív és negatív oldalon mérlegyszerűen zár össze.

Na most, a dolgot tulajdonképpen rövidre lehetne fogni, hiszen a bank 2010. évi működési költségeinek elemzését a felügyelőbizottság is elvégezte, többféle kérdéssel foglalkoztak. Azonban ők sem vitatják a jelentésükben az általam számszerűen imént elmondott értékek helyes voltát, és ennek pozitív tényét sem vitatták el. Emellett azért azt gondolom, legalább három dologról érdemes még szólni, és csak a vitában elhangzottak miatt. Kifejezetten helytelennek gondolom, és kifejezetten nem az MNB és Magyarország megítélését javítónak gondolom azt, hogy egy olyan kérdés múlt hét végén történt felmelegítése viszi el a vita egy részét, amelyről nincs mit beszélni. Hiszen egy tényhelyzetet lehet csak konstatálni, és ezt a tényhelyzetet elnök úr kétszer is elmondta a kérdésekre adott válaszában, ezért azt gondolom, ezt tudomásul lehet venni mindenkinek. Egyébként pedig lehet rágódni rajta, csak nincs értelme. Ha egyszer egy nyilatkozatában nyilvánvalóvá tette a

nyilvánosság előtt, továbbá vagyonynyilatkozataiban ennek megfelelően nyilatkozott, amint itt elhangzott két alkalommal is, akkor szerintem, mivel nem tudnak más hibát találni, ebbe próbálnak belekötni. Ilyen folyamat zajlik most itt a többiek részéről, amit én kifejezetten sajnálatosnak tartok.

Annak is örülök, hogy a kérdésre adott válaszok alapján elég egyértelművé vált a jegybanktörvény azon paragrafusa, amely a nem végezhető összeférhetetlen tevékenységekre vonatkozik. Ilyen értelemben meggyőződésem szerint rendezetté teszi az egyébként kormánypárti képviselők által kétségesnek beállítani próbált helyzetet is. Annak pedig szívből örültem, hogy Járai elnök úr azt a mondatot itt kimondta, hogy az ő véleménye szerint a jegybank monetáris politikája nem támogatja kellőképpen a gazdaságpolitika megvalósítását. Ennek azért örültem, mert amikor ez a mondat az ő jegybankelnöksége idején hangzott el, akkor ezt kifejezetten a jegybankelnökségbe történő indokolatlan és megalapozatlan beavatkozásnak titulálta.

Úgy gondolom tehát, hogy most ezzel a mondatával, amit a bizottság előtt elmondott, és jegyzőkönyvben is rögzítésre került, egy sok évvel ezelőtti vitának egy olyan fordulatához kerültünk vissza, amely vita alapján azt gondolom, immáron mégis csak ő is elismerte személyesen, hogy az akkori jegybankelnöki tevékenységével kapcsolatban fölmerült, ugyanezen típusú kritika mégis csak egy lehetséges kritika volt. Mégis csak egy olyan kritika volt, amelyre célszerű lett volna odafigyelnie, és célszerű lett volna ezzel a kritikával akkor foglalkoznia. Azt nem mondom, hogy másként döntenie, hiszen nyilvánvalóan nem egyszemélyi döntésekről volt szó ezekben a kérdésekben, azonban meggyőződésem szerint immáron most egy másik székben, egy másik szemszögből nézve a monetáris politikát, szerencsére ő mondta ki ezt a mondatot, amely mondatot annak idején nagyon zokon vett, és nagyon helytelennek tekintett.

A magam részéről szeretnék hozzászólni ahhoz is, amit itt a számvevőszéki elnök úr kezdeményezett a bizottság felé. Kifejezetten úgy gondolom, hogy helytelen lenne, ha a bizottság a Számvevőszék elnökének, amely szervezet a parlamenthez tartozó ellenőrző szervezet... (*Közbeszólásra.*) Nem mi tartozunk a Számvevőszékhez, csak hogy a helyzetet világossá tegyem. Jelen pillanatban így tekintem, ez az érvényes szabályozás Magyarországon, semmiképpen nem gondolom, hogy nekünk kellene alkalmazkodni a Számvevőszék bármifajta időpontjához. Természetesen lehetősége lett volna a Számvevőszéknek arra, ha ennek a napirendnek a keretén belül véleményt akar itt formálni, akkor idejön a képviselője, elmondja véleményét, és befolyásolja az itt alakuló vitát azokkal az ismeretekkel, amelyek nyilvánvalóan jelen pillanatban is a Számvevőszék rendelkezésére áll. Hiszen a Számvevőszék folyamatosan ellenőrzi a jegybankot, ilyen értelemben nem lehet ilyen módon időkötté tenni a parlament költségvetési bizottságának napirendi tárgyalását.

Végezetül nyilvánvalóan egy mondatot mondanom kell a vitának arról a részéről is, amikor itt Szijjártó képviselő úr személyeskedni próbált velem. Azt tudom mondani, ha figyelte volna a vitát Szijjártó úr, akkor a vita alapján legalább azt a fajta örökösen ismételt, helytelen és megalapozatlan, a valóságtól elrugaszkodott véleményét egy picit árnyalhatta volna, miszerint nem történt semmi az elmúlt időszakban, abban a 8 évben, amire szokott hivatkozni, abban a kérdéskörben, amelyről most itt ezt a kijelentést tette, hogy semmi beavatkozás nem volt. Ha jól figyelt, akkor jegybankelnök úr több olyan lépésről számot adott, amely lépés abban az időszakban, abban a 8 évben történt abban a kérdéskörben, amelyben ön szerint semmilyen lépésre nem került sor.

Ellenben csak azt vetem föl, hogy két dologról nem volt itt még szó. Egyrészt az ön múlt nyári nagyon aktív szerepléséről, amelynek eredményeképpen érdemben megváltozott a helyzet, hiszen egy egészen más árfolyam jött létre egy napon belül Magyarországon. Tudom, hogy nem tulajdonít magának olyan nagy jelentőséget, de azért ezt mindig az ön nevéhez fogják kötni egy másik képviselőtársával együtt. Továbbá úgy gondolom, hogy ebben a

kérdéskörben, ha már szóba hozott itt sok összefüggést, akkor érdemes azt az összefüggést is megvizsgálni, amikor ebben nyilatkozik, hogy vajon milyen hatása volt az egész folyamatra a 2001-ben a Fidesz többség által lehetővé tett azon törvénymódosításnak, amin nyugszik a devizahitel-felvételi folyamat Magyarországon, milyen hatása volt a 2002 utáni időszakban annak, hogy Magyarországon egy tartósan erős forintot biztosító monetáris politika volt jellemző. Nem személyhez szeretném ezt kötni, de mindenképpen egy folyamathoz szeretném kötni. És milyen szerepe volt annak, hogy olyan mértékben változott meg az árfolyam, amilyen mértékben megváltozott a múlt év nyarához képest Magyarországon az elmúlt mintegy 15 hónapban.

Na most, ha mindezeket szépen egymás mellé rakják, akkor azt gondolom, talán egy picit árnyaltabb lesz az önök világlátása is abban a kérdésben, amelyben szeretnek egyoldalúan, félreérthetően, a realitásoknak és a valóságnak csak bizonyos elemeit figyelembe véve nyilatkozni. Ezt a vitát persze nem akarom itt lefolytatni, mert nem gondolom, hogy most kéne lefolytatni, de azért is nagyon fontos ez a kérdés, mert a jegybank monetáris politikája ilyen típusú ügyekre való ráhatását, annak korlátozott mértékét lehetett látni a 2010. év során is, mint ahogyan lehet látni 2011-ben is. Hiszen sok mindent fog még eredményezni az elmúlt időszakban a kormánytöbbség által meghozott néhány döntés. Utalnék itt a mai napon egy Bécsben meghozott rendkívül fontos döntésre, amelynek több százmillió eurós következményeit már a sajtón keresztül is bejelentette az egyik Magyarországon is érdekeltséggel rendelkező pénzügyintézet. Számolható, hogy milyen következményei vannak ezeknek a végig nem gondolt, végig nem számolt és nyugodtan mondhatom, hogy nem a kellő körültekintéssel meghozott döntéseknek. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dancsó képviselő úr kért szót.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elégge előrehaladott már az idő a plenáris ülés kapcsán is. Lenne egy olyan javaslatom, jegybankelnök úr véleményét is figyelembe véve, akit azt mondta, hogy mintegy satuban érezheti adott esetben magát különböző szervek részéről, mivel tudjuk Domokos László elnök úr leveléből, hogy jelenleg az Állami Számvevőszék vizsgálja a Nemzeti Bank jelentését e vonatkozásban, ezért talán az lenne a helyes és logikus, ha ezt a vizsgálatot megvárnánk. Önök nyilván, mint a vizsgálatoknál általában, meg tudják tenni a reakciójukat, és hogy ebből a satuból végképp ne érezzen semmit, talán az a legbölcsebb a bizottságunk részéről, hogy amíg az ÁSZ-vizsgálat nem zárul le, és nem tesz pontot a végére, most függesszük föl ennek tárgyalását, ne hozzunk döntést.

Térjünk rá vissza, amikor az Állami Számvevőszék megfogalmazta jelentését az MNB jelentésével kapcsolatban, így talán a mai vitát is nyugvópontra tudjuk helyezni. Köszönöm szépen.

Ügyrendi javaslat a napirendi pont tárgyalásának elhalasztására

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A képviselő úr javaslata eltér attól a felfogástól vagy napirendi javaslatától, amit én terjesztettem a bizottság elé 11 órakor. Ezt akár ügyrendi javaslatnak is tekinthetem. Annak tekintem, és megkérdezem a bizottság többi tagját, hogy az ügyrendi javaslatról mim a véleménye. Minden frakcióból egyvalaki mondja el. Tessék, Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Sajnálom, hogy elhangzott ez az ügyrendi javaslat, mert úgy gondolom, azt támasztja alá, amit a kérdések kapcsán már elmondtam. Dancsó képviselő

úr tudja, hogy szakmai ügyekben való jártasságát messze tiszteletben tartom, és sajnálom, hogy neki jutott ez a dicstelen feladat, hogy meg kell tennie ezt a javaslatot. Ez egy komédia, mindannyian tudják képviselőtársaim. Hiszen ha komolyan gondolták volna, amit most Dancsó képviselőtársam, nyilván az önök egyetértésével előterjesztett, akkor ezt az ülés elején megtették volna, és azt hiszem, talán-talán még némi logikát is lehetett volna találni ebben.

Ezért tehát az ügyrendi javaslatról az a véleményem, hogy természetesen nem fogjuk megszavazni, bár ennek nyilvánvalóan csak gesztusértéke van. A véleményemhez hozzátartozik az, elnök úr, bizonyára tudja, hogy nem a kezdeményezéssel volt a problémám, hanem ezzel, és az ötösöm jöjjön be így máskor, minthogy erre számítani lehetett, hogy előbb lebonyolódik itt egy álvita, aminek egyetlen szerepe és feladata az, hogy személyében támadja meg a Magyar Nemzeti Bank elnökét egy csomó ügyben. Majd utána megszületik egy másik javaslat, ami arról szól, hogy bár szép volt az, amit ma itt teljesítettünk, de mégis csak várjuk már Domokos elnök urat, illetve az általa vezetett szervezetet, hogy mondja el a véleményét a Magyar Nemzeti Bank tevékenységéről.

A lóláb messze-messze kilóg. Nem is gondolom egyébként, hogy különösebben minősíteni kellene ezt a folyamatot. Én magam csak sajnálom, hogy a bizottság szakmai értelemben most már nem teljesít, politikai értelemben pedig annál inkább szokott. Úgy gondolom változatlanul, hogy vissza kellene térni valami szakmai kerékvágásba, ha a Magyar Köztársaság parlamentjének költségvetési bizottságát bárki komolyan akarja majd venni a továbbiakban. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ügyrendi javaslatnál tartunk. A többi frakció részéről van-e az ügyrendi javaslatához észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, nincs. Akkor megpróbálom megfogalmazni Dancsó képviselő úr javaslatát. Ha jól értem képviselő urat, azt indítványozza, hogy most ne döntsön a bizottság sem a bank múlt évi jelentésével kapcsolatos ügyben, nevezetesen, hogy általános vitára ajánlja-e, sem a felügyelőbizottság jelentéséről. Azt javasolja képviselő úr, hogy akceptálja a bizottság a Számvevőszék elnökének levelét, amelyben azt kéri a bizottságtól, hogy a döntéssel, amit az előbb megfogalmaztam, várjuk meg azt a jelentést, amit a Számvevőszék majd ide be fog nyújtani. Nem tudom, mikor, mert nincs itt dátum. *(Jelzésre.)* Van dátum, november, igen.

Ez tehát a kérdés. Mielőtt szavazásra tenném föl a kérdést, annyi megjegyzést hadd tegyek Tukacs képviselőtársamnak, hogy én azért ezt a vitát nem tekinteném álvitának. Ez a magánvéleményem, személy szerint sokat tanultam belőle a szó mindenféle értelmében, szakmailag és politikailag, sőt, emberileg is, tehát nem tartom feleslegesnek ezt a két órát, amit ezzel töltöttünk. Mindazonáltal tehát a kérdésem az, hogy a bizottság egyetért-e Dancsó képviselő úr javaslatával, amit összefoglaltam, és a lényege az, hogy itt most ne szülessék döntés, hanem egy másik alkalommal. Praktikusan tehát az alkalmasságról egy elnapolt ülésen történjék döntés.

Döntés az ügyrendi javaslatról

Ha jól fogalmaztam meg a kérdést, akkor az, aki ezzel egyetért, szíveskedjék kézfelemeléssel szavazni! *(Szavazás.)* Tizenhét igen. Aki nem ért egyet a döntéssel? Kettő. Tartózkodás nem volt. Tehát a bizottság elsöprő döntéssel úgy döntött, hogy itt most ezt a vitát lezárjuk. A vita e szakaszát lezárom, és először Járai urat, utána pedig Simor elnök urat kérdezem, hogy kíván-e reagálni, válaszokat adni a hosszú-hosszú napirendi pontra. Járai Zsigmond!

JÁRAI ZSIGMOND, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke: Bocsánat, csak elnök urat szerettem volna kiegészíteni. A 2010-ben kifizetett bónuszok összege emlékezetem szerint 630 millió forint volt a jegybankban, ehhez még a tb-járulékok

hozzájönnek, így körülbelül 800 millió. A legnagyobb bónusz 21 millió forint körül volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Simor elnök úr, parancsoljon!

SIMOR ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Akkor én is, mert én viszont egy másik számra emlékszem. A teljes bérköltség 7 milliárd forint, ebből következően a bónusz, ha jól számolok, kevesebb, mint 10 százaléka a teljes bérköltségnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Látják, elnök urak, ezért jó a könyvvizsgáló, mert eldönthetné, hogy melyiküknek van igaza. És ezt nem kell népszavazással eldönteni, mert vagy stimmel valamelyik vagy nem.

Az ülés bezárása

Tisztelt Bizottság! A két elnök úrnak tisztelettel köszönöm a jelenlétét és türelmét. Mielőtt szétszéledne a bizottság, egy bejelentésem van. Az interpellációk után a bizottságot ismét összehívom, mert a holnapi napon a házbizottság döntése alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény módosításáról lesz szó, és erről mint első helyen kijelölt bizottságnak állást kell foglalnunk.

A másik pedig, hogy lemaradtak az Egyebek, amelyek fontos információt tartalmaznak. Tehát délután találkozunk ismét. Köszönöm szépen a türelmüket addig is.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 09 perc.)

Dr. Nyikos László

a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit